Nr. 12. Kraków, dnia 31 grudnia 1931 r. Rocznik LII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ
STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro Prasowe Magistratu.

Przedpłatę, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 3 Zł., z opłatą pocztową o 50 groszy więcej, przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń“.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OBWIESZCZENIA i ROZPORZĄDZENIA.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 17 grudnia 1931 r.

o poborze dodatków gminnych do państwowego podatku przemysłowego w r. 1932.

Magistrat podaje do wiadomości, że na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 19 października 1931 r., powziętej w myśl art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747, Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w r. 1932 dodatki gminne:

a) do państwowego podatku od obrotu w wysokości 25% tego podatku,

b) do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych w wysokości 30% ceny tych świadectw i kart.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa
dnia 19 grudnia 1931 r.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 28 grudnia 1931 r.

o poborze dodatku gminnego do państwowego podatku od nieruchomości w r. 1932.

Magistrat podaje do publicznej wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem z dnia 3 grudnia 1931 r. Nr. S. F. 6863/2 wyraziło zgodę na pobór na rzecz Gminy miasta Krakowa dodatku gminnego do państwowego podatku od nieruchomości w r. 1932 w wysokości 100% tego podatku, ustanowionej uchwałą Rady miasta z dnia 19 października 1931 r. na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. IX. wet. 702/31. Kraków, dnia 28 grudnia 1931 r.

Wywóz drobiu zagranicę.

OBWIESZCZENIE

w sprawie zwalczania zaraźliwych chorób drobiu.

W związku z rozwijającym się eksportem drobiu do Francji, Województwo Krakowskie reskryptem z dnia 15 grudnia 1931 r. L. Wt/149/Wy/1/31 zwróciło uwagę na konieczność ścisłego przestrzegania postanowień rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167), odnoszących się do zwalczania chorób zaraźliwych drobiu.

Zwracając zatem uwagę na dotkliwe straty, jakie zarazy drobiu wyrządzają miejscowej hodowli, przypominam w/w postanowienia, celem ścisłego ich przestrzegania, a temsamem dla rychłego i skutecznego stłumienia zaraz drobiu i niedopuszczenia do zawlekania tych chorób z transportami drobiu, wywożonemi zagranicę.

W każdym wypadku wystąpienia u drobiu objawów lub zmian, wzbudzających podejrzenie o cholerę drobiu lub pomór kur, winien posiadacz zgłosić zaraz do Magistratu (Oddział weterynaryjny, Poselska 10, Komisarjat Obwodowy), gdzie otrzyma pouczenia i wskazówki do szybkiego stłumienia zarazy.

Wkońcu zaznacza się, że w celu zapobiegania powstawaniu najczęstszej zarazy drobiu, t. j. t. zw. cholery drobiu, stosowane są bardzo skuteczne szczepienia, uodparniające drób na przeciąg kilku miesięcy, zaś w chwili wybuchu zarazy, lub przed eksportem rów-

nież szczepienia lecznicze czy też ochronne, które w każdym wypadku przeprowadzać mają tylko lekarze weterynaryjni.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 51.353/31.
V.

Spis poborowych r. 1911 wyłożenie do wglądu.

OGŁOSZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa, w myśl § 102 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym z dnia 24 maja 1924 r., podaje do wiadomości, że spis poborowych r. 1911, zgłoszonych do poboru głównego w Krakowie-mieście na rok 1932, przeglądać można w Wydziale V dla spraw wojskowych tegoż Magistratu, I p. ofic., drzwi Nr. 17, w dniach od 2 stycznia do 15 stycznia 1932 r. między godziną 9-tą a 13-tą.

Kraków, dnia 31 grudnia 1931 r.

Prezydent miasta:
Wł. Belina-Prażmowski w. r.

L. B. S. 1509/31.

RUCH LUDNOŚCI W PAŹDZIERNIKU 1931 R.

W ciągu października 1931 r. zawarto w Krakowie małżeństw 206 (145), w tem chrześcijańskich 176 (128). Urodziło się żywo dzieci 326 (311), nieślubnych 58 (57), w czem z małżeństw żydowskich rytualnych 7 (13). Wśród żywo urodzonych było chłopców 168 (160). W tym samym okresie czasu zmarło osób 314 (278), z czego miejscowych 223 (199). Liczba zmarłych w szpitalach wynosiła osób 170 (149). Z przyczyn śmierci najwięcej przypada na choroby organiczne serca 54 i na nowotwory 36. Wśród zmarłych było chrześcijan 256 (213).

Z M. Biura Statystycznego.

Do L. B. S. 1535/31.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie we wrześniu 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Część (10/20) domu trzechpiętrowego przy ul. Grzegórzeckiej l. or. 4 l. sp. 234/VI, nabyli po 5/20 Sal. i Stanisława Mirischowie od Bajli Zeldy 2 im. Adlerowej, Chaji Kurlandowej, Chawy Hutnerowej, Freidli Liwerowej i Wolfa Bera 2 im. Weinberga za cenę 10.000 dolarów.

2. Dom dwupiętrowy przy ul. Florjańskiej l. or. 6 l. sp. 323/I, nabyli po połowie Izaak i Gołda czyli Gizela Borgenichtowie od Izaaka Feiwla 2 im. i Berischa Kornbluma, Diny 1° Kornblumowej 2° Goldbergerowej za cenę 37.000 dolarów.

3. Dom jednopiętrowy przy ul. Bohdana Zaleskiego l. or. 42 l. sp. 331/XIX, nabyli po połowie X. Dr. Antoni Zapała i Leon Lipiński od Władysława Waldmanna za cenę 57.250 złotych.

4. Grunt lwh. 571/XV przy ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 392/XV, nabyli po połowie Władysław i Janina Lieblingowie od Szymona Neulingera za cenę 1.946 dolarów.

5. Część (1/2) domu parterowego przy ul. Racławickiej l. or. 9 l. sp. 99/XV, nabyła Helena Neulinger od Jana Jamróza za cenę 760 dolarów.

6. Dom dwupiętrowy przy ul. Konarskiego l. or. 33 l. sp. 320/XV, nabyli po 1/4 Dr. Józef i Stefanja Batkowie, Mieczysław i Kazimiera Zarzyccy od Aleksandra i Franciszki Sapetów za cenę 13.000 dolarów.

7. Dom jednopiętrowy przy ul. Szwedzkiej l. or. 32 l. sp. 242/XI, nabyli po połowie Jan i Djoniza Aurelja 2 im. Lipińscy od Kazimierza i Stanisławy Zielińskich za cenę 41.500 złotych.

8. Grunt lwh. 597/XV przy ul. Józefitów, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 437/XV, nabył Henryk i Michał Fleischer od Edwarda i Zofji Bujaków za cenę 684 dolarów.

9. Część (1/6) domu parterowego przy ul. Czarnowiejskiej l. or. 47 l. sp. 64/XIV, nabyła Helena Voigtowa od Julji Jahnowej za cenę 4.000 złotych.

10. Dom trzechpiętrowy przy ul. Rakowickiej l. or. 19 l. sp. 250/VI, nabyli po połowie Maks i Adolf Rosenzweig od Julji z Matznerów Kornreich za cenę 26.000 dolarów.

11. Część (6/16) domu parterowego przy ul. Żytniej l. or. 7 l. sp. 263/XVIII, nabyli po 3/16 Jan i Anna Łyskowie od Stanisława i Marjana Gorzkowskich oraz Stefanji Gnatowej za cenę 4.260 złotych.

12. Dom jednopiętrowy przy Aleji Mickiewicza l. or. 29 l. sp. 455/IV, nabyli po połowie Dr. Wincenty i Jadwiga Bogdanowscy od Dr. Edmunda Majewicza za cenę 8.000 dolarów.

13. Grunt lwh. 320/V przy ul. Krowoderskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 17/V, nabyli po połowie Charlotta Münzer i Serla Selinger od Huga Rippera za cenę 6.260 dolarów.

14. Grunt lwh. 707/VIII przy ul. Rzeszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 501/VIII, nabyła Cecylja Grünberg od Berty, Leonory i Dr. Jakóba Lewkowiczów za cenę 3.248 dolarów.

15. Dom jednopiętrowy przy ul. Królowej Jadwigi l. or. 151 l. sp. 322/XIII, nabyli Kamila 2/4 zaś Roman i Henryk Zawadowscy po 1/4 od Józefa Wilczyńskiego za cenę 48.000 złotych.

16. Grunt lwh. 795/XVII obok ul. Mazowieckiej, nabył Teodor Piątkowski od Ludwika i Heleny Dymków za cenę 631 dolarów.

17. Grunt lwh. 637/XIII przy ul. Księcia Józefa, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 320/XIII, nabyła Agata Panek od Wacława i Celestyny Szonertów za cenę 35.000 złotych.

18. Dom parterowy przy ul. Księcia Józefa l. or. 55, 57 l. sp. 79/XIII, nabył Stanisław Szmyt od Wacława i Celestyny Szonertów za cenę 6.155 dolarów.

19. Część (2/4) gruntu lwh. 420/XVII przy ulicy Wrocławskiej, nabyli po 1/4 Justyn i Gitla Goldham-

merowie od Zygmunta i Eugenji Wiener za cenę 72 dolarów.

20. Część ($^{2}/_{36}$) domu dwupiętrowego przy ulicy Siemiradzkiego l. or. 2 l. sp. 200/IV, nabył Dr. Władysław Olszyński od Stanisława i Tadeusza Olszyńskiego za cenę 3.000 złotych.

21. Grunt lwh. 708/VIII przy ul. Rzeszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 501/VIII, nabyła Helena Żeleńska od Berty, Leonory i Dr. Jakóba Lewkowiczów za cenę 3.352 dolarów.

22. Dom jednopiętrowy przy ul. Krasickiego, położony na realności lwh. 1047/XXII, nabyła Estera Feintuch od Józefy Gwłzdowskiej za cenę 4.600 dolarów.

23. Dom parterowy przy ul Syrokomli l. or. 18 l. sp. 151/XII, nabyli po połowie Samuel i Rozalja Baumowie od Jana, Józefa, Henryka, Leona, Tadeusza, Ireny i Janiny Marchewczyków oraz Marji z Marchewczyków Klajowej za cenę 4.437 dolarów.

24. Część ($^{2}/_{40}$) domu parterowego przy ul. Czarnowiejskiej l. or. 45 l. sp. 67/XIV, nabyła Jadwiga Furdzik od Karoliny Hanuszkiewicz zam. Czajkowej i Józefy Hanuszkiewicz za cenę 3.400 złotych.

25. Dom jednopiętrowy przy ul. Zamojskiego l. or. 28 l. sp. 568 XXII, nabył Berna d Gelb od Rozalji Druckerównej za cenę 25.000 złotych.

26. Dom trzechpiętrowy przy ul. Salinarnej l. or. 22 l. sp. 47/XXII, nabyła Helena Nechuma 2 im. Gelbwachsowa od Anieli Zawistowskiej za cenę 16.100 dolarów.

27. Dom parterowy przy ul. Mieszczańskiej l. or. 11 l. sp. 105/X, nabyli po połowie Jan i Marja Szpakowscy od Józefy Nabielcowej za cenę 17.400 złotych.

28. Grunt lwh. 1148/XXII przy ul. Romanowicza, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 997/XXII, nabyli po połowie Hirsch i Bajla Zehnwirtowie od Aleksandra i Julji Pękalskich za cenę 1.634 dolarów.

29. Dom jednopiętrowy przy ul. Zamojskiego l. or. 24 l. sp. 552/XXII, nabyli Henich i Gołda Bergerowie po $^{1}/_{4}$, zaś Moritz Faber $^{2}/_{4}$ od Gustawy z Wachtlów Feintuchowej za cenę 4.650 dolarów.

30. Części ($^{1}/_{4}$) gruntów lwh. 190/XIII i lwh. 544/XIII przy ul. Królowej Jadwigi, nabył Michał Kiper od Józefa i Aliny Schöpplów za cenę 415 dolarów.

31. Grunt lwh. 662/XVI przy ul. Juljusza Lea, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 65/XVI i z lwh. 530/XVI, nabyli po połowie Władysław Jurgowski i Wacław Wallis od Dr. Macieja Prus Biesiadeckiego za cenę 657 dolarów.

II. Przez inne kontrakty.

1. Grunt lwh. 247/XVIII przy Aleji 29-go Listopada, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 56/XVIII, wartości 5.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Wanda z Żeglikowskich Kijowska od Teofila Żeglikowskiego.

2. Części ($^{3}/_{4}$) gruntu lwh. 190/XIII i lwh. 544/XIII przy ul. Królowej Jadwigi, wartości 414 dolarów, nabyła w drodze darowizny Marja Schöppl od Józefa i Aliny Schöpplów.

3. Grunt lwh. 57/XVIII przy ul. Kątowej, wartości 8.000 złotych, nabyli w drodze darowizny po połowie Jan i Edward Huczek od Bolesława Huczka.

4. Część ($^{1}/_{2}$) domu parterowego przy ul. św. Filipa l. or. 4 l. sp. 111/V, wartości 27.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Marja Niedzielska od Zygmunta Niedzielskiego.

5. Dom dwupiętrowy przy ul. Tadeusza Kościuszki l. or. 21 l. sp. 73/XII, wartości 64.000 złotych, nabyło w drodze darowizny Zgromadzenie SS. Augustjanek na Kazimierzu w Krakowie od Julji Stanisławy Moniki 3 im. i Marji Antoniny 2 im. Kozłowskiej.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część ($^{1}/_{2}$) domu parterowego przy ul. Klonowej l. or. 7 l. sp. 156/XI, wartości 5.000 złotych, nabyli w równych częściach Marja z Belczyków Grundowa, Franciszka, Walerja i mał. Stanisław Belczykowie w spadku po śp. Janie Belczyku.

2. Część ($^{1}/_{2}$) gruntu lwh. 586/XIX obok ul. Prochowej, wartości 3 550 złotych, nabył Feliks Kowalski w spadku po śp. Bronisławie Kowalskiej.

3. Część ($^{12}/_{24}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Józefa l. or. 15 l. sp. 273/VIII, wartości 16.880 złotych, nabyli Leja z Grossbardów Zuckerowa $^{6}/_{24}$, zaś Majer i Hirsch Grossbard po $^{3}/_{24}$ w spadku po błp. Marjem Itti 2 im. Grossbardowej.

4. Dom jednopiętrowy przy ulicy Zamojskiego l. or. 24 l. sp. 552/XXII, wartości 42.666 zł., nabyła Gustawa z Wachtlów Feintuchowa w spadku po błp. Jakóbie Feintuchu.

5. Dom dwupiętrowy przy ul. Zamojskiego l. or. 26 l. sp. 145/XXII, wartości 56.000 złotych, nabyła Otylja z Feintuchów Druckerowa w spadku po błp. Jakóbie Feintuchu

6. Dom jednopiętrowy przy ul. Zamojskiego l. or. 28 l. sp. 568/XXII, wartości 25.000 złotych, nabyła Rozalja Druckerówna w spadku po błp. Jakóbie Feintuchu.

7. Część ($^{10}/_{32}$) domu jednopiętrowego przy placu Zgody l. or. 5 l. sp. 648/XXII, wartości 20.000 złotych, nabyły po $^{5}/_{32}$ Aurelja z Haberów Abrahamerowa i Felicja Schauerowa w spadku po błp. Rozalji Haberowej.

8. Dom dwupiętrowy przy ul. Tadeusza Kościuszki l. or. 21 l. sp. 73/XII, wartości 64.000 złotych, nabyły po połowie Julja Stanisława Monika 3 im. i Marja Antonina 2 im. Kozłowskie w spadku po śp. Zdzisławie Kozłowskim.

9. Część ($^{7}/_{14}$) domu trzechpiętrowego przy ulicy Krowoderskiej l. or. 77 l. sp. 291/V, wartości 45.000 złotych, nabyli po $^{1}/_{14}$ Dr. Władysław, Roman, Józefa, Anna i Tadeusz Kawowie, Stanisława z Kawów Gorączkowa oraz Marja z Kawów Wyderkowa w spadku po śp. Wawrzyńcu Kawie.

Kraków, dnia 15 grudnia 1931 r.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w miesiącu październiku 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom dwupiętrowy przy ul. Księcia Józefa l. or. 11 l. sp. 329/XIII, nabyli Helena $^{5}/_{8}$ zaś Karol, Emilja i Janina Silberzweigowie po $^{1}/_{8}$ od Wiktorji i Heleny Ziąbków za cenę 14.000 dolarów.

2. Grunt lwh. 616/XVII obok ul. Mazowieckiej, nabyli po połowie Wiktor i Helena Ziąbkowie od Natana Silberzweiga za cenę 5.000 dolarów.

3 Dom jednopiętrowy przy ul. Towarowej l. or. 11 l. sp. 152/XVII, nabył Emil Kołtko od Heleny Immerglück i Chany Rubin za cenę 5.300 dolarów.

4. Grunt lwh. 649/XIX obok ul. Mogilskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 434/XIX, nabyła Franciszka Warzecha od Władysława hr. Zamojskiego za cenę 2.239 dolarów.

5. Grunt lwh. 650/XIX obok ul. Mogilskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 434/XIX, nabył Mieczysław Mąkoszewski od Władysława hr. Zamojskiego za cenę 16.000 dolarów.

6. Grunt lwh 663/XVI obok ul. Juljusza Lea, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 530/XVI, nabył Tadeusz Zawisza od Dr. Macieja Prusa Biesiadeckiego za cenę 1.098 dolarów.

7. Dom dwupiętrowy przy ul. Sołtyka l. or. 5 l. sp. 251/VI, nabyli po $^{1}/_{3}$ Tobiasz Jakób 2 im. Majer i Efroim Teitelbaum od Salomona Teitelbauma za cenę 10.500 dolarów.

8. Grunt lwh. 249/XVIII obok Aleji 29-go Listopada, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh 246/XVIII, nabył Pinkas Goldwasser od Heleny Bobakowej za cenę 1.024 dolarów.

9. Dom czteropiętrowy przy Pl. Wolnica l. or. 12 a l. sp. 602/VIII, nabyli po połowie Abraham Pinkus 2 im. i Salomea Faklerowie od Cecylji Grünberg za cenę 32.000 dolarów.

10. Grunt lwh. 137/XVIII przy ul. Żytniej, nabył Sylwester Kaczmarczyk od Teodora Malandowicza za cenę 4.680 złotych.

11. Grunta lwh. 175/XVIII i lwh. 210/XVIII przy ul. Żytniej, nabył Franciszek Raźny od Teodora Malandowicza za cenę 4.550 złotych.

12. Dom dwupiętrowy przy ul. Lubelskiej l. or. 5 l. sp. 265/XVII, nabyli po połowie Karol i Marja Szydłowie od Kaspra i Karoliny Śliwińskich za cenę 10.050 dolarów.

13. Dom trzechpiętrowy przy ul. Powiśle l. or. 10 l. sp. 162/III, nabyli po połowie Izrael i Marja Methowie od Natalji Bertlowej i Izraela Lindenbauma za cenę 17.200 dolarów.

14. Dom trzechpiętrowy przy ul. Studenckiej l. or. 1 l. sp. 2/IV, nabyli po $^{1}/_{3}$ Dr. Józef, Jadwiga i Anna Kremerowie od Janiny Emilji 2 im. z Federowiczów Marchwickiej za cenę 68 500 dolarów.

15. Dom trzechpiętrowy przy ul. Zamojskiego l. or. 34 l. sp 392/XXII, nabyła Ryfka Kluger od Ludwika Severina za cenę 8.750 dolarów.

16. Część ($^{1}/_{4}$) domu parterowego przy ul. Hetmańskiej l. or. 10 l. sp. 555/XXII, nabyła Anna Paciorek od Piotra Paciorka za cenę 2.500 złotych.

17. Grunt lwh 214/X obok ul. Twardowskiego, nabył Alfred Reiner od Aleksandra Waicmanna za cenę 2.000 złotych.

18. Grunt lwh. 170/XVI przy ul. Juljusza Lea, nabyli po połowie Jan i Apolonja Frasikowie od Józefa Hajdzińskiego za cenę 3.000 złotych.

19. Grunt lwh. 1159/XXII przy ul. Bonarka, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 514/XXII, nabyła Jeaneta Pisekowa od Karoliny Grossmann za cenę 1.128 złotych.

20. Grunt lwh. 1160 XXII przy ul. Bonarka, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 104/XXII, nabyła Jeaneta Pisekowa od Bernarda i Izaka Liebeskinda za cenę 2.404 złotych.

21. Grunt lwh. 598/XV obok ul. Urzędniczej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 357/XV, nabył Dr. Maksymiljan Willer od Józefa Węgrzyna za cenę 3.990 złotych.

22. Część ($^{59}/_{280}$) gruntu lwh. 486/XXII przy ul. Rydlówka, nabył Chaim Steinberg od Racheli Steinberg za cenę 4.475 złotych.

23. Grunt lwh. 591/XV obok ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 329/XVI i 330/XVI, nabyli po połowie Andrzej i Jadwiga Pełechowie od Wacława Popiela za cenę 1.563 dolarów.

24. Grunt lwh. 592/XV przy ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 166/XV, 167/XV i 329/XV, nabył Karol Olma od Wacława Popiela za cenę 1.691 dolarów.

25. Grunt lwh. 593/XV przy ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 166/XV, 167/XV i 329/XV, nabyła Józefa Klimczyk od Wacława Popiela za cenę 1551 dolarów.

26. Grunt lwh. 594/XV obok ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 329 XV i lwh. 330/XV, nabyła Helena Krzyżanowska od Wacława Popiela za cenę 1.888 dolarów.

27. Grunt lwh. 595/XV obok ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 329/XV i lwh. 330/XV, nabyła Marja Krzyżanowska od Wacława Popiela za cenę 1888 dolarów.

28. Dom jednopiętrowy przy ul. Konarskiego l. or. 8 l. sp. 127/XIV, nabyli po połowie Józef i Anna Szczurkowie od Marji Seredyńskiej za cenę 7.500 dolarów.

29. Grunt lwh. 250/XVII obok ul. Mazowieckiej, nabył Jan Piela od Franciszka i Stanisławy Zbrojów za cenę 1.800 dolarów.

30. Dom parterowy przy ul. Obopólnej l. or. 12 l. sp. 133/XVI, nabyli po połowie Stanisław i Stefanja Krupowie od Józefa i Anastazji Kramarzów za cenę 4 800 złotych.

31. Części ($^{1}/_{2}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Madalińskiego l. or. 11 l. sp. 235/XI oraz ($^{1}/_{4}$) gruntu lwh. 434/XI przy tejże ulicy, nabyła Marja z Marchewczyków Klajowa od Bronisława Klaji za cenę 5.000 zł.

32. Dom jednopiętrowy przy ul. Kazimierza Wielkiego l. or. 95 l. sp. 23/XV, nabyło Towarzystwo „Powściągliwość i Praca“ w Miejscu Piastowem od Czesława i Janiny Lipińskich, z Lipińskich: Domiceli Kicińskiej, Ireny Jaworskiej i Anny Zajączkowskiej za cenę 120 000 złotych.

33. Grunt lwh. 833/XVII obok ul. Mazowieckiej, nabył Stanisław Pobożniak od Salomei z Kozyrów Zbrojowej za cenę 2.000 złotych.

34. Grunt lwh. 1736/XXI przy ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI, nabyli po połowie Wincenty i Karolina Prokowie od Aleksandra hr. Skrzyńskiego za cenę 2.400 złotych.

35. Część (3/16) domu jednopiętrowego przy ul. Zamkowej l. or. 20 l. sp. 71/XI, nabył Jan Zając od Wiktorji Franciszki 2 im. Janeckiej za cenę 5.000 zł.

36. Część (1/2) domu dwupiętrowego przy ul. Tadeusza Kościuszki l. or. 19 l. sp. 27/XII, nabyła Laura ze Spingarnów Smulowiczowa od Rafała Smulowicza za cenę 45.000 złotych.

37. Grunt lwh. 1737/XXI przy ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI, nabyli po połowie Piotr i Regina Gaudynowie od Aleksandra hr. Skrzyńskiego za cenę 806 zł.

II. Przez inne kontrakty.

1. Część (2/8) domu jednopiętrowego przy ul. Konarskiego l. or. 8 l. sp. 127/XIV, wartości 17.375 złotych, nabyła w drodze darowizny Marja Seredyńska od Emilji Seredyńskiej i Marji z Seredyńskich Radeckiej.

2. Część (69/256) domu parterowego przy Pl. Błonie Beszcz l. or. 28 l. sp. 172/XX, wartości 4.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Marjanna Tomaszyńska od Franciszki Tomaszyńskiej.

3. Grunta lwh. 658/XVI, lwh. 659/XVI, lwh. 660/XVI, lwh. 661/XVI i lwh. 662/XVI przy ul. Gnieźnieńskiej, wydzielone jako nowe ciała hipoteczne z realności lwh. 340/XVI i lwh. 341/XVI, wartości 5.000 złotych, nabyli w drodze darowizny Władysław, Apolonja i Magdalena, córka Szewczykowie, Marja Szczurkowa i Genowefa Wesołowska od Magdaleny Szewczykowej.

4. Grunt lwh. 830/XVII przy ulicy Wrocławskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 539/XVII i lwh. 551/XVII, wartości 1.200 złotych, nabyła w drodze darowizny Stanisława z Włodarzów Podgajna od Franciszki Włodarzowej.

5. Części (1/8) domu dwupiętrowego przy ul. św. Kingi l. or. 13 l sp. 604/XXII oraz gruntu lwh. 882/XXII przy tymże domu, łącznej wartości 19.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Joanna Nycz od Wojciecha Nycza.

6. Grunt lwh. 378/X przy ulicy Kobierzyńskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 67/X, wartości 8.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Fryda Federgrün od Daniela i Antoniny Reinerów.

III. Przez egzekucję.

1. Część (5/8) domu dwupiętrowego przy ul. Kalwaryjskiej l. or. 80 l. sp. 339/XXII, wartości 30.000 złotych, nabył drogą egzekucji Adam Oleszko od Romana Dobosza.

IV. Przez śmierć właściciela.

1. Część (1/10) domu jednopiętrowego przy ulicy Czarnowiejskiej l. or. 40 l. sp. 51/XIV, wartości 6.000 złotych, nabyli po 1/5 Marja, Maksymiljan i Jan Kwiatkowie, Natalja Rechowicz i Janina Pietrzyk w spadku po śp. Jadwidze Kwiatek.

2. Część (4/8) domu jednopiętrowego przy ulicy Konarskiego l. or. 8 l. sp. 127/XIV, wartości 33.750 złotych, nabyły Marja (2/8), Emilja (1/8) Seredyńskie i Marja z Seredyńskich Radecka (1/8) w spadku po śp. Stanisławie Seredyńskim.

3. Dom dwupiętrowy przy ul. Krowoderskiej l. or. 57 l. sp. 206/V, wartości 90.000 złotych, nabyła Marja Lipkowa w spadku po śp. ks. Wiktorze Szyrockim.

4. Część (4/8) domu parterowego przy ul Zagrody l. or. 3 l. sp. 266/XI, wartości 18.500 złotych, nabyły Józefa Baum 1/8, zaś Stanisława z Baumów Wojtygowa 3/8 w spadku po błp. Adolfie recte Abrahamie Baumie.

5. Część (4/8) domu dwupiętrowego przy ul. Miodowej l or. 7 l. sp. 140/VIII, wartości 42.500 złotych, nabyli po 1/8 Pepi, Izak, Chaim i Markus Propperowie w spadku po błp. Leizerze Propperze.

6. Część (7/14) domu parterowego przy Pl. Błonie Beszcz l. or. 13 l. sp. 166/XX, wartości 11.500 złotych, nabyli po 1/14 Marjanna, Jadwiga, Władysław, Józef, Andrzej i Tomasz Sochowie oraz Antonina ze Sochów Larischowa w spadku po śp. Józefie Basiowej.

7. Część (5/10) domu jednopiętrowego przy ulicy Kazimierza Wielkiego l. or. 95 l. sp. 23/XV, wartości 60.000 złotych, nabyli po 1/10 Janina i Czesław Lipińscy oraz z Lipińskich Irena Jaworska, Anna Zajączkowska i Domicela Kicińska w spadku po śp. Marji Lipińskiej.

Kraków, dnia 29 grudnia 1931 r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Protokoły obrad Tymczasowej Rady miejskiej.

Protokół z 15-go jawnego posiedzenia Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 3 grudnia 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Wiceprezydent miasta* Witołd Ostrowski.
Wiceprezydent miasta Dr. Kazimierz Duch.
„ „ Dr. Stanisław Klimecki.
„ „ Dr. Ignacy Landau.
Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.

Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **98**.
Początek posiedzenia o godzinie **18**.

Porządek dzienny.

I. Zmiana uchwały Rady miejskiej odnośnie do przyznania ekwiwalentu za umundurowanie oraz zmiana wypłaty dodatku świątecznego pracownikom Miejskich Zakładów przemysł

Imieniem Komisji dla spraw Elektrowni, Gazowni i Wodociągu Miejskiego Wiceprezydent m. Dr. Duch po wyczerpującem sprawozdaniu powołuje się na poprzednie posiedzenia, na których zaznaczył, że wydatki administracyjne, osobowe, świadczenia socjalne i t. p. Magistratu oraz podległych mu zakładów wynoszą około 50% ogólnej sumy, wstawionej w wydatkach do budżetu i stwierdza konieczność wprowadzenia oszczędności od tych właśnie wydatków. Pracownicy Miejskich Zakładów przemysłowych są znacznie lepiej sytuowani

od pracowników Magistratu, natomiast urzędnicy z wykształceniem wyższem lub średniem mają często uposażenie niższe, aniżeli pracownicy zakładów z wykształceniem niższem lub bez wykształcenia. Wobec powyższego faktu zasada sprawiedliwości wymaga, aby w tym względzie doprowadzić do pewnego wyrównania płac. Referent stwierdza, że jest to dużym błędem ustawy przedsiębiorstw komunalnych oraz samorządów społecznych i gospodarczych, wskutek czego administracja ogólno państwowa znalazła się obecnie w najgorszem położeniu ze wszystkich kategoryj samorządów.

Obecny okres oszczędności budżetowych wymaga, aby sięgać do tych źródeł, które są najbardziej elastyczne, t. j do różnego rodzaju świadczeń dodatkowych. Wprowadzone już ograniczenia deputatów opału i światła, premij od prądu, gazu i wody, godzin nadliczbowych nie są wystarczające.

Prezydjum miasta podjęło jeszcze cały szereg za rządzeń oszczędnościowych, jak ograniczenia w udzielaniu zapomóg, awansów i szczeblowania, kosztów leczenia i t. p., a obecnie przychodzi z wnioskiem o obniżenie dodatku świątecznego i mundurowego w miejskich Zakładach przemysłowych.

Rada miejska uchwałą z dnia 14 lutego 1930 r. unormowała cały szereg świadczeń, dodatków osobowych, deputatów światła, opału, dodatków świątecznych i innych, które ostatnio zostały już częściowo ograniczone z wyjątkiem dodatku świątecznego i mundurowego.

Dodatek mundurowy obowiązuje tylko w Elektrowni, która zniosła zupełnie przymus umundurowania, przyznając na to miejsce ekwiwalent w wysokości zł. 294, względnie zł. 213 rocznie. Zważywszy obecną zniżkę cen, kwota ta jest zanadto wygórowana, poza tem stosowanie tego przywileju tylko do Elektrowni jest rzeczą nieuzasadnioną.

Następnie Wiceprez. Dr. Duch zawiadamia, że na wczorajszem posiedzeniu Komisyj połączonych postanowiono uchwalić wniosek Prezydjum skasowania dodatku mundurowego dla pracowników Elektrowni z poprawką odnośnie do najniższej kategorji pracowników, który brzmi:

„Natomiast upoważnia się Prezydenta miasta do przyznawania na wniosek Dyrektora Zakładu, w wypadkach na uwzględnienie zasługujących, ekwiwalentu pieniężnego do wysokości 50% dotychczasowych stawek“.

Referent zaznacza, że w Elektrowni uposażenia są nierównomierne. Mianowicie szereg pracowników posiada uposażenie od zł. 700 do zł. 1.000 miesięcznie, zaś część ponad zł. 500 — ci oczywiście dodatku mundurowego nie powinni dostawać, natomiast ci, którzy pobierają mniej niż zł. 500 otrzymaćby mogli od 10% do 50% zależnie od wysokości poborów.

Następnie Wiceprezydent Dr. Duch przechodzi do sprawy dodatku świątecznego i podaje, że dodatek ten powstał z dawnej 13-tej pensji, pobieranej w samorządach, oraz z bilansowego, w którym pracownicy częściowo partycypowali.

W myśl uchwały Rady miejskiej z dnia 14 lutego 1930 r. dodatek ten wynosił dla jednej kategorji pracowników 120%, które dzielono na połowę, tj. 60% na Wielkanoc i 60% na Boże Narodzenie; druga kategorja dostawała dodatek świąteczny w wysokości 100 godzin pracy, również i Zakłady Ceramiczne za 100 godzin pracy.

W cyfrach przedstawiały się te dodatki jak następuje:

Elektrownia	zł. 62.000	rocznie	
Gazownia	„ 42.000	„	
Wodociąg	„ 50.000	„	
Zakłady Ceram	„ 15.000	„	łącznie z etatowymi, czyli
razem okrągło	zł. 169.000.		

W chwili obecnej, gdy miasto pogrążone jest w długach i z zakładów trzeba wydobyć maximum dochodów, jest to wydatek zbyt wielki, który koniecznie należy ograniczyć, tembardziej, że 13-te pensje zostały już we wszystkich samorządach zniesione.

Odnośnie do Miejskich Zakładów Ceramicznych referent Dr. Duch nadmienia, że nie otrzymały już na Wielkanoc dodatku świątecznego, wobec tego uchwała zawarta w ust. IVa p. 3 byłaby nieaktualna; poza tem pewna ilość pracowników Miejskich Zakładów Ceramicznych została wzięta na etat Magistratu i temsamem zyskała zabezpieczenie emerytury, wobec tego inne świadczenia zostały im cofnięte.

Poczem wnosi:

Rada miasta uchwali!

A) Uchyla się uchwałę Rady miejskiej z dnia 14 lutego 1930 r. zawartą w punkcie II) ust. I lit. a) (Elektrownia m.), a dotyczącą przyznania „ad personam“ niektórym pracownikom Elektrowni m. ekwiwalentu w wysokości 213, względnie 294 zł. rocznie za umundurowanie w naturze. Natomiast upoważuia się Prezydenta m. do przyznawania na wniosek dyrektora Zakładu, w wypadkach na uwzględnienie zasługujących, ekwiwalentu pieniężnego do wysokości 50% dotychczasowych stawek.

B) Zmienia się uchwałę Rady miejskiej z dnia 14 lutego 1930 r., zawartą w ust III (postanowienia wspólne dla wszystkich Zakładów) punkt 2) w tym kierunku, że pracownicy Zakładów otrzymują dwa zasiłki w wysokości 30% (w miejsce dotychczasowych 60%) miesięcznego wynagrodzenia, a to jeden przed Świętami Bożego Narodzenia, a drugi przed Świętami Wielkiej Nocy.

Punkt 4 ust. III b. zamiast „w wysokości wynagrodzenia za 100 godzin pracy i t. d.“ ma być „w wysokości wynagrodzenia za 50 godzin pracy“ (personal nieetatowy Elektrowni, Gazowni, Wodociągu).

Dodaje się nowy ustęp:

C) Uchyla się uchwałę Rady miejskiej, zawartą w ustępie IVa. punt 3 (o dodatku świątecznym personalu etatowego Zakładów Ceramicznych).

D) Zmienia się uchwałę Rady miejskiej, zawartą w ust. IVb punkt 2, w tym kierunku, że zamiast „w wysości 100 godzin zarobku“ ma być „w wysokości 50 godzin zarobku“ (personal nieetatowy Zakładów Ceramicznych).

Nad wnioskami powyższemi wywiązała się ożywiona dyskusja, w której głos zabrał Rm. Bochenek, sprzeciwiając się wnioskowi Prezydjum, jako za daleko idącemu i postawił następujący wniosek:

„Dodatek świąteczny należy przyznać tylko temu

pracownikowi, który nie pobiera więcej jak 300 Zł. miesięcznie".

Rm. Dr. Chodorowski uzasadnia motywy, jakiemi kierowało się Prezydjum w sprawie obcięcia dodatków i apeluje do pracowników, aby z uwagi na poważną sytuację Gminy, która musi wyszukiwać rezerwy na przetrwanie obecnego kryzysu gospodarczego, nie utrudniali jej tego zadania.

Rm. Doc. Dr. Langrod sprzeciwia się wnioskowi Rm. Bochenka i popiera wniosek Prezydjum, który należy uchwalić jako należycie przedyskutowany na wczorajszem posiedzeniu Komisyj połączonych.

Rm. Dr. Załuski popiera wnioski i apeluje do Prezydjum o sprawiedliwy rozdział ekwiwalentu mundurowego oraz o polecenie wypłaty dodatku świątecznego przed świętami.

Rm. Widliński sprzeciwia się wnioskom Prezydjum zwłaszcza co do najniższej kategorji pracowników, która stoi pod względem uposażenia poniżej możności bytowania pobierając po 190—200 Zł. miesięcznie. Pracownicy ci nie byli przesuwani do wyższych szczebli od lat 10-ciu i wskutek tego pobory ich są dzisiaj tak niskie, również uważa, że przyznany im kontyngent opałowy jest niewystarczający — radzi nie oglądać się na Rząd, lecz na interesy tych właśnie pracowników. Opowiada się za wnioskiem p. radcy Bochenka, ale z tą poprawką, że pracownikom, którzy mają mniej niż 300 Zł. miesięcznie, należy wypłacić dodatek taki, jaki dotychczas brali i apeluje wkońcu do Prezydjum, aby jaknajrychlej przyszło z planem uzdrowienia warunków pracy w miejskich Zakładach przemysłowych.

W odpowiedzi Rm. Widlińskiemu Wiceprezydent Dr. Duch stwierdza, że przeglądając listę uposażeń tych pracowników nie znajduje nigdzie pozycji poniżej 250 Zł. miesięcznie, natomiast na listach urzędników znajduje się szereg osób, które pobierają zaledwie Zł. 180, 207, 215 miesięcznie, mimo że posiadają znacznie wyższe wykształcenie od robotników — odczytuje następnie listę werkmistrzów, na której figurują płace od 700—1000 Zł. miesięcznie i zaznacza, że ludzie ci to „arystokracja robotnicza", która zdobyła takie uposażenia tylko dzięki poparciu przez związki zawodowe. Wskazuje na zniżkę artykułów żywności oraz na znacznie gorszą sytuację w przemyśle i handlu gdzie jest ciągła niepewność jutra.

Gmina chce być wypłacalną, więc dążyć musi do tego kosztem pewnych ofiar, które są konieczne, aby nie dopuścić do zalegania miesiącami z wypłatą uposażeń tak, jak to jest w innych samorządach.

Dr. Duch stwierdza dalej fakt, że Magistrat krakowski posiada 4300 osób na etacie, podczas gdy Lwów posiada na etacie tylko 2000 osób, wynikałoby z tego, że u nas jest o połowę personalu za dużo. Z tych więc względów Prezydjum nie ulegnie żadnemu naciskowi z zewnątrz i znajdzie dość siły na to, by ci, którzy dyscyplinę złamią, znaleźli się poza służbą.

Wkońcu Wiceprezydent Dr. Duch zwraca się do członków Rady z prośbą o przyjęcie postawionych wniosków.

Po wyjaśnieniach udzielonych przez referenta Rm. Bochenek cofa swój wniosek.

Wiceprezydent Ostrowski poddaje wnioski pod głosowanie, które Rada m. jednomyślnie przyjęła.

II. Zaciągnięcie pożyczki Zł. 500.000 w Zakładzie Ubezpieczeń pracowników umysłowych we Lwowie na cele nadbudowy szkół miejsk.

Referent Dyr. M. I. O. Krzyżanowski podaje, że z uwagi na przepełnienie w szkołach, gdzie nauka odbywać się musi dwurazowo oraz ze względu na duży przyrost dzieci, Rada szkolna zwróciła się do Magistratu z prośbą o wybudowanie nowych szkół w obrębie Krakowa. Ze względu jednak na brak odpowiednich funduszów, Magistrat nie mógł uczynić zadość życzeniu Rady szkolnej, uchwalił jednak na połączonych Sekcjach II i IV przystąpić do nadbudowy kilku szkół miejskich ogólnym kosztem około 500.000 Zł., upoważniając Pana Prezydenta m. do zaciągnięcia pożyczki na ten cel, poczem imieniem Sekcji IV i II wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zatwierdzając w całej osnowie uchwałę połączonych Sekcyj Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 17-go lipca 1931 r., działających imieniem Tymczasowej Rady miejskiej na zasadzie § 82 statutu Gminy m. Krakowa, w sprawie zaciągnięcia w Zakładzie Ubezpieczeń pracowników umysłowych we Lwowie pożyczki w kwocie Zł. 500.000 na nadbudowę szkół miejskich, Gmina miasta Krakowa:

1) zgadza się na warunki zawarte w piśmie tegoż Zakładu z dnia 17 listopada 1931 r. L. prot. 10.558/31;

2) zezwala na zaintabulowanie prawa zastawu na rzecz Zakładu Ubezpieczeń pracowników umysłowych we Lwowie dla kapitału pożyczkowego 500.000 złotych w złocie zpn. tudzież kaucji w kwocie 100.000 złotych w złocie zpn. w stanie biernym realności miejskich, objętych whl.:

19 Kraków, Dzieln. III. Nowy Świat
2 „ „ XII. Półwsie
15 „ „ XII. „
14 „ „ XII. „
507 „ „ XV. Nowa Wieś
420 „ „ I. Śródmieście
31 „ „ VIII. Kazimierz, primo loco;

zaś w stanie biernym realności objętych whl.:

418 Kraków, Dzieln. I. Śródmieście
422 „ „ I. „
460 gm. kat Dębniki — z bezpośredniem pierwszeństwem po wpisach uskutecznionych w poz. C. 1 whl. 418 Kraków I. Śródmieście, C. 1 i C. 2 whl. 422 Kraków I. Śródmieście, C. 12 i C. 13 whl. 460 gm. kat. Dębniki, a zresztą także co do tych trzech realności primo loco i za uwidocznieniem w nich adnotacji zrzeczenia się prawa rozporządzania hipoteką, stosownie do ust. VI. skryptu dłużnego pod 1;

3) upoważnia także do odbioru i pokwitowania waluty pożyczki osoby wymienione w ust. 3 uchwały z dnia 17 lipca 1931 r., tj. Pana Prezydenta względnie jego zastępcę, oraz radców miejskich: Karola Haraschina i Antoniego Kłosińskiego, a w razie przeszkody którego z nich: Jana Raszkę i Władysława Rutkowskiego.

W dyskusji Rm. Filek zaznacza, że w Krakowie znajduje się więcej szkół, które należałoby nadbudować, między innemi szkołę męską w Dębnikach, do której uczęszcza 400 dzieci i prosi Prezydjum o wstawienie do budżetu, jeżeli nie w tym roku, to koniecz-

nie w przyszłym pewnej kwoty na nadbudowę II piętra tejże szkoły.

Wiceprezydent Ostrowski wyjaśnia, że w tym roku budżetowym sprawy tej nie da się już załatwić, ponieważ na pierwszym planie stoi nadbudowa szkoły przy ul. Słonecznej, natomiast o ile Gmina otrzyma dalszą pożyczkę, to nie omieszka uwzględnić prośby o nadbudowę szkoły w Dębnikach.

W głosowaniu wniosek Sekcji IV i II uchwalono.

III. Opłaty w Miejskim Urzędzie Ewidencji ludności.

Referenta Rm. Ks. Dr. Jarosińskiego zwolniono na wniosek Rm. Dr. Merza od referatu, wobec czego Ks. Dr. Jarosiński imieniem Sekcji II i IV przedkłada następujące wnioski:

Rada m. uchwali:

I. Aż do czasu uchwalenia statutu organizacyjnego Miejskiego Urzędu Ewidencji ludności zatwierdza się dotychczasowe opłaty:

1) za kartę meldunkową wszelkich typów:
a) dla osób prywatnych . . . . gr. 5
b) dla właścicieli hoteli, pensjonatów i kupców przy sprzedaży powyżej 100 szt. . „ 4
c) dla kupców hurtowników, biorących jednorazowo ponad 1.000 szt. . . . . . . „ 3½

2) za książkę meldunkową:
a) hotelową po 100 foljo . . . . Zł. 7·—
„ „ 200 „ . . . . „ 10·50
b) domową 30 foljo, 50, 100 wzgl. 200 Zł. 4, 5, 7, 10

3) za wywiad meldunkowy o miejscu zamieszkania przy osobistem zgłoszeniu się . . gr. 30

4) za potwierdzenie zameldowania wzgl. wymeldowania . . . . Zł. 1·—

II. a) Dla instytucyj, zakładów, przedsiębiorstw państwowych, np. Dyrekcja Kolei Państwowych, Dyrekcja Poczt i Telegrafów, Państwowy Szpital św. Łazarza, Monopole Państwowe; samorządowych: Elektrownia miejska, Gazownia, Wodociąg i t. d.), oraz społecznych: Kasy Chorych, Zakład Ubezpieczenia od wypadków, Fundusz pensyjny) i t. p. ustala się opłatę za informację po 30 gr.

b) Dla instytucyj powyższych w szczególności Kas Chorych, Instytucyj brackich, Zakładów Ubezpieczeń z innych miast w drodze korespondencji ustala się za informację o adresie opłatę gminną, jak od podań.

III. Zwalnia się od opłat gminnych za wywiad o adresie i za potwierdzenie zameldowania względnie wymeldowania potwierdzenia zamieszkania dla celów sądowych, przynależności lub jakichkolwiek innych, względnie wywiady w drodze korespondencji, ponieważ od korespondencji pobiera się opłatę gminną od podania.

IV. Zwalnia się Dyrekcję Poczt i Telegrafów, względnie Urzędy pocztowe od opłaty gminnej za udzielanie informacji o miejscu zamieszkania adresata przy:
a) listach poleconych i pospiesznych,
b) telegramach,
c) awizach przesyłek pocztowych za przedłożeniem odnośnych pism, ponieważ wskazywanie adresów tych leży w interesie mieszkańców miasta Krakowa.

V. Potwierdzenia zamieszkania dla celów opieki społecznej, względnie w sprawach emerytalnych nie podlegają opłacie gminnej.

Rm. Dr. Topolnicki wnosi poprawkę w ust. II. a), aby skreślić słowa: „Państwowy Szpital św. Łazarza“ i po słowie: „Telegrafów“, dodać: „z wyjątkiem Szpitala św. Łazarza“.

Rm. Dr. Józef Steinberg popierając wnioski, zwraca się z apelem, aby odnośny wydział, który załatwia sprawy meldunkowe, postępował wobec publiczności z całą liberalnością, zwłaszcza wobec analfabetów oraz by manipulacja prowadzoną była szybko i sprawnie.

Referent Rm. Ks. Dr. Jarosiński sprzeciwia się wnioskowi Rm. Dr. Topolnickiego, z uwagi na to, że Gmina partycypuje w kosztach Szpitala kwotą 120.000 Zł. rocznie, poza tem opłata 30 gr. jest niska.

W głosowaniu wniosek Rm. Dr. Topolnickiego nie uzyskał większości.

Wnioski Sekcji II i IV uchwalono bez zmiany.

IV. Stała opłata wodociągowa od 1 kwietnia 1932 do 31 marca 1933 r.

Imieniem Komisji dla spraw wodociągu miejskiego Dyrektor Inż. Krawczyk wnosi:

Rada miasta uchwali:

Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w okresie roku administracyjnego od 1 kwietnia 1932 r. do 31 marca 1933 r. stałą opłatę wodociągową na podstawie § 6 ustawy wodociągowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. U. P. i § 15 i 20 przepisów wykonawczych do tej ustawy wydanych w wysokości 5% czynszu lub wartości czynszowej ustalonych dla wymiaru podatku dla nieruchomości względnie wartości czynszowej nowych domów, oszacowanej przez Magistrat. Ilość wody na użytek domowy, wolną od opłaty, ustanawia się 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę, § 23.

L. 898/1 Z. W. 931.

W dyskusji zabiera głos p. radca Dr. Gertler, który zaznacza, że wniosek ten wystylizowany jest wbrew ustawie, ponieważ zamiast słowa „podatek“ użyte jest słowo „opłata“, jest to duża różnica. Podatek obowiązani są płacić wszyscy, zaś opłatę tylko ci, którzy korzystają z wodociągu.

Następnie sprzeciwia się uchwaleniu podatku wodociągowego w wysokości 5%, gdyż jest to sprzeczne z zeszłoroczną uchwałą, która mówi o 4·8%, oraz wnosi o skreślenie ostatniego ustępu wniosku i odesłanie sprawy do rozpatrzenia Sekcji skarbowej i prawniczej.

Wobec powyższego Dr. Gertler stawia następujące wnioski odnośnie do punktu IV.:

I. Wnoszę na odesłanie tego punktu do Sekcji skarbowej i prawniczej dla ponownego rozpatrzenia i o postawienie sprawy na porządku dziennym na jednem z późniejszych posiedzeń Rady miejskiej.

II. Wnoszę aby uchwała opiewała:

Gmina m. Krakowa pobierać będzie w okresie roku administracyjnego od 1 kwietnia 1932 do 31 marca 1933 r. podatek gminny wodociągowy na podstawie § 6 ustawy wodociągowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. U. P. § 15 i 20 przepisów wykonawczych do tej ustawy wydanych w wysokości 4·8% zeznanego i przez Władze sprawdzonego czynszu najmu lub war-

tości czynszowej budynków, położonych w obrębie Gminy.

III. Odpada ostatnie zdanie: „Ilość wody na użytek domowy, wolną od opłaty, ustanawia się 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę, § 23.

Zkolei zabiera głos Rm. Dr. Steinberg i zwracając się do Prezydjum, aby na przyszłość poleciło księgować osobno fundusze wodociągowe, oraz aby podniosło wyznaczony ryczałt 50 litrów wody na głowę. który uważa za niewystarczający w czasach dzisiejszej kultury i higjeny. Wreszcie przechodzi do samego wniosku, podtrzymuje zdanie p. Dr. Gertlera odnośnie do nomenklatury, jak i wysokości podatku, który ma wynosić 4·8% a nie 5% i stawia następujący wniosek:

„Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w okresie roku administracyjnego od 1 kwietnia 1932 r. do 31 marca 1933 r. podatek gminny wodociągowy na podstawie § 6 ustawy wodociągowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. U. Kr. i § 15 i 20 przep. wyk. do tej ustawy wydanych w wysokości 5% czynszu lub wartości czynszowej, ustalonych dla wymiaru podatku od nieruchomości względnie wartości czynszowej nowych domów, oszacowanej z potrąceniem 4% podatku wodociągowego z wyjątkiem pustych placów, aczkolwiek opłacających podatek od nieruchomości atoli niezabudowanych".

Rm. Dr. Gross popiera wniosek p. Dr. Gertlera z tem, aby wniosek ten odesłać również do Sekcji skarbowej i wnosi, aby sprawa opłaty za wodę była tak zregulowana, że ten kto mieszka w nowym domu, aby nie płacił więcej niż ten, kto mieszka w starym.

Rm. Bochenek w imieniu przyłączonych dzielnic prosi, aby w dzielnicach tych, które od lat 16-tu płacą podatek wodociągowy, a wodociągów nie posiadają, postawił Magistrat chociaż po 1 studni.

W odpowiedzi na wnioski Dr. Gertlera Wiceprezydent Dr. Duch zaznacza, że obstaje przy swojej nomenklaturze odnośnie do nazwy opłata wodociągowa tembardziej, że stanowisko Magistratu poparte jest decyzją Ministerstwa Rob. Publ, które pismem z dnia 25 stycznia 1924 r. zalicza podatek wodociągowy do kategorji opłat. Sprzeciwia się obniżeniu opłaty z 5% na 4·8% i stawia następującą poprawkę: po słowie „czynszu" umieścić „po potrąceniu 4% stałej opłaty wodociągowej", a po słowie „lub" dodać „5%".

Odnośnie do żądania Rm. Dr. Steinberga sprzeciwia się podniesieniu ryczałtu 50 litrów wody na 75 ze względu na deficyt, jaki musiałby z tego powodu powstać. Nie może uznać również wniosku Rm. Dr. Grossa odnośnie do obniżenia opłat wodociągowych w nowych domach, które zużywają znacznie więcej wody niż stare, ponieważ każdy posiada łazienki.

Wkońcu Wiceprezydent Dr. Duch wniósł o odrzucenie wniosku Rm. Dr. Grossa o odesłanie tej sprawy do Sekcji skarbowej.

Rm. Dr. Gertler stwierdza ponownie, że jako prawnik domaga się wyrażenia ustawowego na korzyść Gminy, bo jeżeli w uchwale dzisiejszej postanowi się, że zaprowadzona zostaje opłata wodociągowa, to mogą z tego wyniknąć procesy z Gminą tych osób, które wodociągów nie posiadają i nie mają wobec tego obowiązku uiszczania opłat wodociągowych.

Wiceprezydent Ostrowski poddał, po skończonej dyskusji, najdalej idący wniosek Rm. Dr Gertlera z poprawką p. radcy Steinberga i Dr. Grossa pod głosowanie.

Rada miejska wniosek powyższy uchwaliła.

Następujące sprawy przyjęła Rada m. „en bloc".

Upoważnienie Sekcji IV do rozstrzygania próśb o przyjęcia do Gminy m. Krakowa.

Imieniem Sekcji IV i II Rm. Kłosiński wnosi:

Rada miasta uchwali:

„Na podstawie § 82 statutu m. Krakowa upoważnia się Sekcję IV, jako właściwą do rozstrzygania próśb o przyjęcie do Gminy m. Krakowa wniesionych po myśli § 8 statutu, do wyznaczania taksy za przyjęcie i ewent. uwalniania od tej taksy".

Uchwalono.

Nabycie przez Gminę m. Krakowa od Skarbu Państwa gruntów w tzw. Osiedlu Oficerskiem.

Imieniem Sekcji I Rm. Dr. Tilles wnosi:

Rada miasta uchwali:

Reasumuje się uchwałę Tymczasowego Zarządu miasta z dnia 1 maja 1926 r. w sprawie gruntu dla Oficerskiej Spółdzielni mieszkaniowej, a natomiast uchwala się, co następuje:

I. W myśl rozporządzenia Prezydenta Rzp. z dnia 22 kwietnia 1927 r. Nr. 42 poz. 372 Dz. U. Rz. P. i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 listopada 1928 r. Nr. 94 poz. 832 Dz. U. Rz. P. sprostowanego obwieszczeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 maja 1930 r. Nr. 44 poz. 379 Dz. U. Rz P. nabyć imieniem Gminy m. Krakowa od Skarbu Państwa według planu Inż. Juljusza Zięboraka z dnia 20 go kwietnia 1929 r. L. ks. zam. 534/29:

A) Bezpłatnie pod ulice i zieleńce parcele lkat. 9/6, 9/7, 9/8, 9/9 i 9/10, objęte lwh. 12 ks. gr gm. kat. Kraków, Dz. XVIII Warszawskie, oraz parcele lkat. 1/6, 1/7, 1/8, 1/9, 1/10 i 1/11, 21/2, 21/159, 21/160 i 21/161, objęte lwh. 302 ks. gr. gm. kat. Kraków, Dz. XIX Grzegórzki, czyli razem obszar 3 ha 59 ar. 37 m. kw.

B) Parcele 9/1, 9/2, 9/3, 9/4 i 9/5, objęte lwh. 12 ks. gr. gm. kat. Kraków, Dz. XVIII Warszawskie, oraz parcele 1/1, 1/3, 1/4, 1/5, 21/156, 21/157 i 21/158, objęte lwh. 302 ks. gr. gm. kat. Kraków, Dz. XIX Grzegórzki, czyli razem obszar 7 ha 61 ar. 27 m. kw. za cenę po 73 (siedmdziesiąt trzy) groszy za 1 metr kwadr., tj. za łączną sumę 55.572·71 (pięćdziesiąt pięć tysięcy pięćset siedmdziesiąt dwa 71/100) złotych — ad A) i B) pod następującemi warunkami:

1) o ile parcele wymienione wyżej pod A) będą użyte w całości lub w części na inne cele niż pod ulice i zieleńce, będzie Skarb Państwa miał prawo przepisania i przejęcia każdocześnie napowrót w całości lub w części tych parcel na własność i w posiadanie bez odszkodowania;

2) parcele wymienione wyżej pod B) sprzeda Gmina Oficerskiej Spółdzielni mieszkaniowej z o. u. w Kra-

kowie za tę samą cenę, za którą nabędzie je od Skarbu Państwa z następującemi zastrzeżeniami:

a) parcele przeznaczone są wyłącznie pod zabudowę domami mieszkalnemi i na inne cele nie mogą być użyte;

b) w razie niezabudowania tych parcel w całości w ciągu 10 (dziesięciu) lat od dnia zawarcia kontraktu, przysługiwać będzie Skarbowi Państwa prawo przejęcia każdej chwili na swą własność gruntów jeszcze niezabudowanych za zwrotem na rzecz wspomnianej Spółdzielni odpowiedniej części zapłaconej ceny kupna bez odsetek.

Ponadto zwróci Skarb Państwa tej Spółdzielni poniesione przez nią koszty urządzenia ulic przed przejętemi gruntami, w szczególności koszty przeprowadzenia kanalizacji ulicznej, urządzenia wodociągu ulicznego, niwelacji i brukowania ulic oraz chodników w wysokości ustalonej przez biegłych sądowych, wyznaczonych przez sąd;

c) wspomnianej Spółdzielni wolno będzie odstępować parcele jeszcze niezabudowane, tudzież parcele, na których budowa domów nie zostanie zupełnie wykończona, tylko za każdorazową zgodą Ministerstwa Skarbu;

d) wspomniana Spółdzielnia:

aa) zastosuje się ściśle do orzeczenia parcelacyjnego Magistratu z dnia 8 go lutego 1924 r. L. I-6518/23, wydanego na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 4 lutego 1924 r. i wypełni wszystkie obowiązki parcelanta, wynikające z tego orzeczenia,

bb) zwróci Gminie m. Krakowa wydatki na urządzenie ulic wymienionych w powołanem orzeczeniu, w szczególności na parcelach pod A) w granicach art. 174 prawa budowlanego,

cc) ustanowi dla Gminy m. Krakowa na parcelach pod B) prawo zastawu dla kaucji w kwocie 400.000 (czterysta tysięcy) złotych w złocie, która będzie służyć na zabezpieczenie pokrycia kosztów urządzenia powyższych ulic z tem,

aaa) że Gmina będzie obowiązana to prawo zastawu dla 400.000 złotych w złocie rozdzielić na poszczególne parcele w przypadkach ich pozbycia (przewłaszczenia) stosownie do powierzchni poszczególnych parcel, tak, aby każda z tych parcel była obciążona tylko częścią tejże kaucji 400 tysięcy złotych w złocie,

bbb) że Gmina m. Krakowa udzieli ustępstwa pierwszeństwa hipotecznego, jakie przysługiwać będzie temuż prawu zastawu dla 400.000 złotych w złocie, na rzecz pożyczki zaciągnąć się mającej czy to przez Oficerską Spółdzielnię mieszkaniową na całość gruntów pod B) oznaczonych, czy też na poszczególne parcele, o ile taka pożyczka będzie zaciągnięta w krajowej instytucji finansowej, obowiązanej do publicznego składania rachunków;

dd) odda Gminie m. Krakowa w utrzymanie wymienione ulice dopiero wtedy, skoro połowa długości frontów będzie zabudowana,

ee) zrzeknie się żądania od Gminy m. Krakowa zwrotu kosztów wymienionych ulic po przejęciu ich przez Gminę w utrzymanie,

ff) poniesie wszelkie koszty i zapłaci ewentualne stemple oraz należytości przenośne, związane z niniejszą transakcją.

II. Wyłącza się z niniejszej transakcji część parceli lkat. 1, objętej lwh. 302 ks. gr. gm. kat. Kraków, Dz. XIX Grzegórzki o powierzchni 20 ar 30 m. kw., zajętą przez Gminę m. Krakowa pod Urząd akcyzowy Nr. 10.

III. Upoważnia się P. Prezydenta miasta do:

1) załatwienia sprawy powyższego prawa (praw) zastawu w odrębnym dokumencie,

2) do zeznania imieniem Gminy m. Krakowa deklaracyj hipotecznych celem rozdzielenia prawa zastawu dla kaucji 400.000 złotych w złocie na poszczególne do sprzedaży przeznaczone parcele po myśli punktu aaa), oraz do zeznawania imieniem Gminy m. Krakowa poszczególnych deklaracyj ustępstwa pierwszeństwa hipotecznego po myśli punktu bbb).

IV. Powyższe grunty nabywa Gmina i sprzedaje na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. Nr. 42 poz. 372 Dz. U. Rz. P. na cele rozbudowy miasta w szczególności pod ulice, zieleńce i budynki mieszkalne.

V. Do podpisania kontraktu i innych dokumentów upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, pp. Radców miejskich Prof. Dr. J. Gwiazdomorskiego i Dr. J. Kuhna, a w razie przeszkody Dr. L. Merza i Dr. R. Radzyńskiego, względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

VI. Niniejszą uchwałę przedłożyć Panu Wojewodzie z prośbą o zatwierdzenie w myśl § 60 ustęp 11 statutu miejskiego i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16-go stycznia 1928 r. Nr. 7 poz. 40 Dz. U. Rz. P.

Uchwalono. L. I-4225/31.

Parcelacja i otwarcie nowych ulic w Dz. XIV.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Drobniak wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21-go lutego 1931 r. L. Bb. 595/31 (XXVI) reasumuje się częściowo uchwałę Tymczasowego Zarządu miasta z dnia 17 czerwca 1925 r., dotyczącą zatwierdzenia parcelacji i otwarcia nowych ulic na kompleksie gruntów, obejmujących ciała hipoteczne lwh. 36, 38, 155, 394, 395, 396 i 397, 400, 449 i 450 w Dz. XV i lwh. 154 w Dz. XIV.

W szczególności reasumuje się punkty 1), 9) i 10) wymienionej uchwały, a natomiast uchwala się:

1) Linje regulacyjne ulicy oznaczonej liczbą (1), wkreślone w planie zabudowania Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 28 maja 1931 r. kolorem czerwonym i oznaczone głoskami

b — c — d — i — j — o — p

po stronie zachodniej, zaś głoskami

$l_2 — k_2 — j_2 — e_2 — d_2 — v — u — t$

oraz linją budowlaną po zachodniej stronie ulicy, oznaczoną głoskami

$c_1 — d_1 — i_1 — j_1 — o_1 — p_1$

w odstępie 6 metrów od linji regulacyjnej.

Linję budowlaną po wschodniej stronie ulicy znosi się.

2) Dla ulicy oznaczonej liczbą (2) pozostawia się poprzednio uchwalone linje regulacyjne z linją budowlaną po północnej stronie ulicy, natomiast znosi się linję budowlaną uchwaloną z południowej strony ulicy. Tem samem linja regulacyjna

$a — b — l_2 — m_2$

jest zarazem linją zabudowania.

3) Dla ulicy (3) uchwala się linje regulacyjne oznaczone na powyższym planie czerwono głoskami

$f — e — d — j_2 — i_2 — h_2$

po stronie północnej, zaś głoskami

$g — h — i — e_2 — f_2 — g_2$

po stronie południowej, oraz linją budowlaną

$f_1 — d_1 — j_2 — i_2 — h_2$

z północnej strony ulicy.

Linję budowlaną z południowej strony ulicy (3) znosi się.

4) Dla ulicy (4) uchwala się linję regulacyjną oznaczoną głoskami

$l — k — j — d_2 — c_2 — z — y$

po stronie północnej, zaś głoskami

$m — n — o — v — w — x$

po stronie południowej, oraz linję budowlaną

$L_1 — k_1 — j_1 — d'_2 — c'_2 — z_1 — y_1$

po stronie północnej.

Linję budowlaną z południowej strony ulicy (4) znosi się.

5) Linje regulacyjne i budowlane ulicy Kawiory pozostają bez zmiany.

6) Dla parcel wydzielić się mających wewnątrz bloku „V“ uchwala się otwarcie ulicy Dojazdowej (5) o szerokości 15 m. z linjami regulacyjnemi

$c_2 — b_2$

po stronie zachodniej, zaś

$a_2 — z$

po stronie wschodniej, oraz linję regulacyjną

$a_2 — b_2$

i linję budowlaną

$a'_2 — b'_2$

po stronie północnej.

Powstać mające bloki przeznacza się na zabudowanie domami wyłącznie mieszkalnemi, usytuowanemi w sposób na planie Budownictwa m. B. z dnia 28 maja 1931 r. wkreślony, przyczem wysokość budynku ustala się: na 3 piętra (4 kondygnacje) dla parcel położonych w bloku „I“ przy ulicy (1), zaś na 4 piętra (5 kondygnacyj dla parcel położonych przy przyszłym placu u zbiegu ulic Misjonarskiej i Lea.

Dla parcel, położonych przy ulicy Kawiory, uchwala się wysokość 3-piętrową (4 kondygnacje).

Dla wszystkich pozostałych parcel przyjmuje się wysokość 2-piętrową (3 kondygnacje). W blokach II, III i IV dopuszcza się budynki oficynowe mieszkalne o wysokości najwyżej 2 pięter (3 kondygnacje) łączone w grupy w sposób na powyższym planie zabudowania wkreślony z tem, że w myśl art. 179 p. a. prawa budowlanego budynki te będą miały zapewnione połączenie z ulicą zapomocą bram o szerokości conajmniej 2.30 m., zaś wysokość 2 85 m., wykonanych w budynkach frontowych.

Urządzenie suteren mieszkalnych jest na całym obszarze, objętym powyższym planem zabudowania, wykluczone.

Powyższy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni, począwszy od 1 dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Mgtu Bb. 532/31).

Zmiana linji regulacyjnej bloku budującego się domu im. Józefa Piłsudskiego.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Strojek wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Reasumując częściowo uchwałę Rady miejskiej z dnia 5 grudnia 1929 r. do L. Mgtu Bb. 433/1, uchwala się zmianę linji regulacyjnej bloku budującego się domu im. Józefa Piłsudskiego, od strony południowej, według linji oznaczonej kolorem czerwonym oraz literami

$c — d — e — f$

i cotami odległościowemi, wkreślonemi w planie Budownictwa m. B. z dnia 24 marca 1931 r.

2) Plan powyższy należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni, począwszy od 1 dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Mgtu Bb. 2429/31).

Plan zabudowania obszaru gruntów w Dz. XV i XVI.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Strojek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Po myśli art. 29 prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202 uchwala się plan zabudowania obszaru gruntów w Krakowie Dz. XV i XVI, ograniczonego ulicą Kazimierza W, Łączną, Zakątek, parcelą 120 i parcelą 131/2, według planu Budownictwa m. B. z dnia 16 września 1931 r.

W szczególności uchwala się:

I. a) Otwarcie ulicy Nr. 1 na granicy gruntów l. kat. 147/9 własność Wiktora Miarczyńskiego i l. kat. 145 własność parafji św. Szczepana z linjami regulacyjnemi, oznaczonemi na planie Budownictwa m. B. z dnia 16 września 1931 r. czerwono i literami

$a — b — c — d$

po stronie zachodniej, jakoteż literami

$e — f — g — h$

oraz z linją bndowlaną

$e' — f' — g' — h'$

po stronie wschodniej.

b) Otwarcie ulicy Nr. II na granicy gruntów l. kat. 136/1 i l. kat. 131/2 z linjami regulacyjnemi, oznaczonemi na powyższym planie Budownictwa m. B. czerwono i literami

j — k — l — m

wraz z linją budowlaną

j' — k' — l' — m'

po stronie zachodniej, jakoteż literami

n — o — p — r

oraz z linją budowlaną

n' — o' — p' — r'

po stronie wschodniej.

c) Dla powstałych bloków budowlanych 1 i 2 uchwala się sposób zabudowania zwarty z usytuowaniem oficyn ściśle według powyższego planu zabudowania Budownictwa B, oraz tylne linje zabudowania, wrysowane w powyższym planie zabudowania kolorem czerwonym.

d) Uchwala się wysokość budynków nieprzekraczającą ustawowej wysokości w myśl art. 182 prawa budowlanego

e) Bloki powyższe przeznacza się na zabudowanie mieszkaniowe z dopuszczeniem zakładów przemysłowych, niepodpadających pod przepisy art. 18 prawa budowlanego.

f) Wkreśloną w powyższym planie zabudowania parcelację uchwala się jako dyrektywę dla wnieść się mających planów podziału przez poszczególnych właścicieli gruntów.

II. Rada miasta przyjmuje do wiadomości oświadczenie, złożone przez właścicieli gruntów przyległych do projektowanych ulic, że pokryją koszta pierwszego urządzenia ulic w obrębie ich własności.

a) Sposób urządzenia ulic po myśli art. 172, 173 i 174 prawa budowlanego oznaczy Komisja drogowo-kanałowa, działająca imieniem Rady miasta.

b) Gmina m. Krakowa po myśli art. 66 prawa budowlanego obejmie powyższe ulice, skoro przynajmniej 1/3 część długości frontów tychże ulic będzie zabudowaną, do tego zaś czasu utrzymanie ulic obciążać będzie właścicieli tych gruntów, względnie ich prawonabywców.

III. Orzeczenia, zatwierdzające parcelację gruntów, wyda Magistrat po uprawomocnieniu powyższego planu zabudowania i zabezpieczenia kosztów urządzenia ulic.

IV. Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca najbliższego, względnie następnego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Mgtu Bb 4016/31).

Plan zabudowania części ulicy Krzywda w Dz. XXI.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Strojek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Po myśli art. 29 prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202 uchwala się plan zabudowania w części ulicy Krzywda w Dz. XXI według planów Budownictwa m. B. z dnia 15 maja 1931 r.

W szczególności uchwala się:

1) Linję regulacyjną południowo zachodniej strony ulicy Krzywda na gruntach l. kat. 868, oznaczone na planie Budownictwa m. B. z dnia 15 maja 1931 r. czerwono i literami

j — k — l — m — n — o — p — r

wraz z linją budowlaną

j' — k' — l' — m' — n' — o' — p' — r'

2) Linję regulacyjną po północno wschodniej stronie ulicy Krzywda w obrębie gruntów l. kat. 708, 709, 710, 822 i 823, oznaczoną na powyższym planie Budownictwa m. B. czerwono i literami

$e — e_1 — f — g — h — i.$

3) Uchwala się dla bloku Nr. 3, położonego po stronie północno wschodniej, sposób zabudowania zwarty, natomiast bloki Nr. 1 i 2 mają być zabudowane domami wolno stojącemi, względnie łączonemi w grupy stosownie do uchwały Tymcz. Zarządu miasta z dnia 22 kwietnia 1925 r. L. Bb. 820/25.

4) Bloki Nr. 1, 2 i 3 przeznacza się na zabudowanie domami mieszkalnemi z dopuszczeniem zakładów przemysłowych, niepodpadających pod przepisy art. 18 prawa budowlanego.

5) Blok Nr. 4 po stronie południowo wschodniej ul. Krzywda przeznacza się wogóle pod zakłady przemysłowe.

6) Powyższy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni, poczawszy od 1 dnia miesiąca następującego po powzięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Mgtu B. 2345/30).

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **21·30**.

Protokół z 16-go jawnego posiedzenia Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 14 grudnia 1931.

Obecni: *Przewodniczący Wiceprezydent miasta* Witołd Ostrowski.

Wiceprezydent miasta Dr. Kazimierz Duch.

„ „ Dr. Stanisław Klimecki.

„ „ Dr. Ignacy Landau.

Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.

Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **93**.

Początek posiedzenia o godzinie **18 15**.

Przed porządkiem dziennym.

Wniosek nagły w sprawie obrony praw Krakowa w związku z zamierzonemi zmianami podziału administracyjnego Państwa.

Sekretarz Rady m. Strasik odczytał następujący wniosek Rm. Prof. Dr. Kumanieckiego i tow.:

„Komisja dla usprawnienia administracji przy Panu Prezesie Rady Ministrów ogłosiła ostatnio drukiem swój projekt oficjalny reformy podziału administracyjnego

w Polsce, który odnośnie do zamierzonej zmiany granic Województw Śląskiego i Krakowskiego przedstawia wielkie niebezpieczeństwo dla przyszłości naszego miasta.

Projekt ten pomija szereg źródłowych prac naukowych i opinji zainteresowanych samorządów terytorjalnych i zawodowych, sfer gospodarczych i samej ludności, które wykazują zgodnie konieczność stworzenia jednolitego Wielkiego Zagłębia węglowo-żelaznego na południowym zachodzie Polski, ujętego w jednolite ramy podziału dla celów administracji ogólnej i niezespolonej, a mającego swą stolicę w Krakowie. Nasze miasto bowiem jest naturalnem centrum południowo-zachodniej połaci Rzeczypospolitej pod względem kulturalnym, gospodarczym, jak i swego położenia geograficznego. Niemniej najżywotniejszy interes ogólno-państwowy wymaga stworzenia wielkiego centrum produkcyjnego właśnie nie gdzieindziej, jak w Krakowie, a to jako ośrodka, mogącego się jedynie skutecznie przeciwstawić znaczeniu Wrocławia po stronie niemieckiej i mającego po temu również uzasadnione prawa historyczne.

Projekt Komisji dla usprawnienia administracji, odrywając od Województwa Krakowskiego powiaty: bialski, oświęcimski i żywiecki oraz część chrzanowskiego i wadowickiego, a przyłączając prócz nich do Województwa Śląskiego całe Zagłębie Dąbrowskie aż po Częstochowę włącznie, pozostaje w jaskrawej sprzeczności z interesem Państwa, a zarazem zawiera wręcz pogwałcenie praw Krakowa jako naturalnej stolicy południowo-zachodniej części Rzeczypospolitej. Wszystkie zainteresowane sfery gospodarcze Zagłębia Dąbrowskiego, jak Rada Zjazdu Przemysłowców Górniczych i Hutniczych w Sosnowcu, Izba Przemysłowo Handlowa w Sosnowcu zgodnie ze sferami gospodarczemi Zagłębia krakowskiego (Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie), wskazały właśnie na Kraków jako jedyną stolicę Wielkiego Zagłębia Polskiego, co jednak uzasadnienie projektu Komisji zbywa ogólnikiem. Województwo Śląskie ma sięgać aż po Chrzanów, wkraczając nawet w ziemie dawnej Rzeczypospolitej krakowskiej.

Wnioskodawcy wnoszą więc:

Świetna Rada uchwalić raczy w trybie § 13 regulaminu obrad Rady miejskiej:

1) stanowczy protest przeciw jakiemukolwiek okrojeniu Województwa Krakowskiego na rzecz Województwa Śląskiego,

2) apel do Rządu, aby przy zmianie podziału administracyjnego wziął pod rozwagę znaczenie i przyszłość Krakowa,

3) apel do Prezydjum miasta, by zwołało w jaknajkrótszym czasie Komisję radziecką dla popierania rozwoju m. Krakowa celem bliższego zajęcia się powyższą sprawą.

Nagłość wniosku poddał Wiceprezydent Ostrowski pod głosowanie, którą Rada miasta jednogłośnie uchwaliła.

Następnie Rm. Prof. Dr. Kumaniecki uzasadniał nagłość powyższego wniosku, jak następuje:

W związku z projektami reformy podziału administracyjnego w Polsce od dłuższego czasu ścierają się — o ile chodzi o zmiany konfiguracji południowo-zachodniej części Państwa — dwa prądy. Pierwszy zmierzający do wzmocnienia i powiększenia Województwa Śląskiego drogą utrwalenia jego autonomicznej egzystencji i wcielenia doń szeregu okolicznych powiatów z Województw Krakowskiego i Kieleckiego, oraz drugi wręcz tamtemu przeciwny, widzący w zwiększaniu terytorjum Śląska niebezpieczeństwo dla interesów ogólno-państwowych, a natomiast akcentujący znaczenie Krakowa jako stolicy południowo-zachodniej połaci Rzeczypospolitej i uznający konieczność zjednoczenia pod względem administracyjnym Wielkiego Polskiego Zagłębia węglowo-żelaznego z ośrodkiem centralnym w Krakowie.

Od kilku już lat coraz częstsze bywały wieści, iż z tych dwóch kierunków pierwszy bierze rzekomo górę. Przeciw niemu oświadczyły się zarówno sfery gospodarcze Zagłębia Krakowskiego (Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie), jak i Zagłębia Dąbrowskiego (Izba Przemysłowo-Handlowa w Sosnowcu i ostatnio w mocnej a szeroko umotywowanej rezolucji Rada Zjazdu Przemysłowców Górniczych i Hutniczych w Sosnowcu), a ponadto samorządy, wreszcie sama ludność i opinje fachowe administracyjno prawne. Ani jednak Komisja dla reformy administracji z r. 1923, ani tzw. Komisja trzech z r. 1925 nie opowiedziały się za tym projektem, pozostawiając kwestję Śląska w zawieszeniu. Obecnie Komisja dla usprawnienia administracji publicznej przy Prezesie Rady Ministrów po dwuletniej pracy nad zmianą podziału administracyjnego Państwa wydała elaborat o charakterze opinjodawczym, w którym proponuje stworzenie t. zw. „regjonu śląskiego“, mającego objąć prócz terenu obecnego Województwa Śląskiego jeszcze z Województwa Kieleckiego powiaty częstochowski, zawierciański, będziński i sosnowiecki (m. Sosnowiec), a z Województwa Krakowskiego powiaty żywiecki i bialski, oraz część oświęcimskiego, wadowickiego i chrzanowskiego.

Projekt Komisji nie stanowi jeszcze „fait accompli“, nie zmusza nas do załamywania rąk, ale do zajęcia zdecydowanego stanowiska. Była w r. 1921 po plebiscycie na G. Śląsku taka sytuacja, że nowe Województwo Śląskie szukało stolicy utraconej we Wrocławiu, zwracało się do Krakowa za pośrednictwem sfer gospodarczych, ale Kraków wówczas tej sytuacji nie wyzyskał. Po wahaniach przystąpiono do rozbudowy Katowic, wybranych przypadkiem na centrum Zagłębia Śląskiego. Obecnie jednak Kraków musi się upomnieć o swoje prawo, zgodne zresztą z interesem całego Państwa, a zarazem wskazać miarodajnym sferom na ogrom szkody, grożącej nieuniknienie sprawie państwowej i narodowej w razie realizacji tego projektu.

Projekt uznaje, że podział Zagłębia Polskiego między trzy organy administracji ogólnej II instancji, a w ślad za tem między różne organy administracji niezespolonej (władze kolejowe, górnicze, pocztowe etc.) jest szkodliwy, ale z faktu tego wysnuwa wniosek, że trzeba powiększyć Województwo Śląskie, trzeba tworzyć „regjon śląski“. Tą drogą dochodzi do zespolenia ziem, ciążących w kierunku od Katowic odwrotnym, a więc „regjonalnie“ ze Śląskiem niezwiązanych wcale (np. Częstochowa lub Żywiec) Termin „regjonu“ zdolny jest więc wprowadzić w błąd. Zespolenie Zagłębia jest istotnie koniecznością, ale naturalne rozwiązanie problemu leży właśnie w Krakowie, jako naturalnem centrum całego Zagłębia.

Ze względów historycznych ma Kraków prawo dziejowe do supremacji nad obszarem całych południowo-zachodnich kresów. Od wieków jest on największem siedliskiem polskiej myśli kulturalnej i wbrew opinji Komisji stąd właśnie promieniowała myśl polska na Śląsk w czasie oderwania go od macierzy. Jak stwierdziły badania naukowe, Kraków był ośrodkiem polskiego przemysłu górniczego i hutniczego w epokach, kiedy największymi przemysłowcami w Polsce byli rezydujący tutaj królowie dawniej, a biskupi krakowscy później. Ku Krakowowi ciąży i dzisiaj Śląsk ze względu na wyższe uczelnie (Uniwersytet Jagielloński, Akademja Górnicza, Akademja Sztuk Pięknych, Wyższe Studjum Handlowe). Toteż ówczesny biskup śląski i dzisiejszy Prymas Polski, sam syn Ziemi Górnośląskiej, tu w Krakowie, a nie w Katowicach wzniósł w swej mądrości i w swej gorącej miłości kraju gmach Seminarjum duchownego. Tylko Kraków jest zdolny spełnić swą misję dziejową ściślejszego zespolenia Ziemi Śląskiej z Rzecząpospolitą, a drogą stałego oddziaływania kulturalnego przeciwdziałać skutecznie obcym wpływom kulturalnym z poza kordonów granicznych. Projekt posuwa się tak daleko, że odrywa od Województwa Krakowskiego ziemie, które ongiś były integralną częścią Wolnego Miasta Krakowa, a mianowicie część zachodnią powiatu chrzanowskiego z Jaworznem. Wszak węglowe pokłady jaworznickie stanowiły majątek narodowy Rzeczypospolitej krakowskiej! W ten sposób projekt nie liczy się z najbardziej podstawowemi wymaganiami tradycji dziejowej, z odwiecznemi związkami poszczególnych terenów z sobą, a kreśląc granicę śląską pod Chrzanowem, Zatorem, Wadowicami, Suchą, przekrawa wbrew wymogom życia żywy i zwarty organizm gospodarczo-kulturalny w dążności do sztucznego wyhodowania nowego tworu administracyjnego.

Ze względów gospodarczych projekt utożsamia jednolitość geologiczną z jednolitą sytuacją gospodarczą i przechodzi do porządku dziennego nad szeregiem argumentów fachowych, wysuniętych przez sfery gospodarcze, a wykazujących szkodliwość podporządkowania odmiennych interesów gospodarczych Zagłębi Krakowskiego i Dąbrowskiego Katowicom. Projekt pomija zupełnie znaczenie Wisły, jako arterji gospodarczej, przyszłość jej jest ogromna, ale do Śląska wcielić ją trudno i dlatego odrywa się ją od Polskiego Zagłębia. Tworzy się poza tem obok siebie dwa odrębne organizmy: przemysłowy Śląsk i rolnicze Województwo Krakowskie, choć połączenie obu tych pierwiastków w każdem z Województw jest ze wszech miar tak bardzo pożądane. Projekt pomija fakt, iż nigdzie wielkie centrum produkcyjne nie leży w samem Zagłębiu (Düsseldorf, Wrocław) i że zarówno węzły komunikacyjne, jak geograficzne, strategiczne i kulturalne wiążą Kraków ze Śląskiem w sposób wręcz bijący w oczy. Stworzenie sztucznej hegemonji Katowic nad tak wykrojonem nowem Województwem nie jest uzasadnione żadnym względem gospodarczym.

Ze względów politycznych tylko Kraków może się przeciwstawić wpływom Wrocławia na polski Śląsk, przeciwdziałać seperatyzmowi śląskiemu i ugruntować polską myśl państwową na Śląsku. Ze względu na postanowienia statutu organicznego Województwa Śląskiego oraz konwencji genewskiej, życie gospodarcze i ustrój prawny Województwa Śląskiego poddany jest szeregowi norm, wyodrębniających je od reszty ziem polskich i krępujących swobodę życia gospodarczego, co, rozciągnięte na obszar przyłączony, jest również sprzeczne z celami, do których Państwo dąży.

Dlatego należy się przeciwstawić projektowi Komisji i w obronie praw Krakowa zająć stanowisko zdecydowane w myśl wniosku nagłego.

Mowca cytuje następnie wyjątki z odnośnego projektu.

Uzasadnienie powyższe Rada miasta przyjęła burzliwemi oklaskami, poczem zabrał głos Rm. Doc. Dr. L a n g r o d, który zaznaczył, że wniosek p. Prof. Kumanieckiego jest pierwszym wychodzącym z Krakowa alarmem wobec niebezpieczeństwa grożącego Krakowowi wrazie ukrócenia jego praw. Zwraca dalej uwagę na fakt, że są na tej sali ludzie, powołani do wykazania, że właśnie Kraków jest tem wielkiem centrum, z którego promieniowała myśl polska na Śląsk i że Kraków ze swojemi wyższemi uczelniami stanowi bezsprzecznie ośrodek kulturalny Śląska. Ze stanowiska gospodarczego Kraków jest naturalnem centrum wielkiego przemysłu węglowo-żelaznego, związanem znakomicie z ośrodkiem górniczo-hutniczym i on jedynie może przeciwstawić się sile atrakcyjnej wielkich miast z za kordonu.

Wobec tego odpowiednie czynniki powinny wskazać na strategiczne niebezpieczeństwo, jakie nam zagraża wrazie rozbioru Województwa Krakowskiego na rzecz Śląska. Mieć Kraków z tak dobrem położeniem, a wybierać Katowice, znaczy to szkodzić sprawie państwowej. Dlatego wnioski p. Prof. Kumanieckiego zmierzają do tego, aby wszystkie czynniki dobrej woli powołać do aktywnego ustosunkowania się wobec grożącego niebezpieczeństwa. Chociaż od tego projektu do ustawy jest jeszcze droga daleka, mimo to nie należy ani chwili zwlekać i jawnie zamanifestować swoje stanowisko, gdyż Kraków już niejednokrotnie dał się innym wyprzedzić.

Państwo Polskie od lat 13-tu szuka nowych dróg w unormowaniu administracji, odpowiadających nowym wymaganiom i dlatego jesteśmy świadkami ustawicznych procesów reorganizacji w tym kierunku. Praktyka administracyjna żąda, aby podział administracyjny uwzględniał wszystkie naturalne czynniki terenu i obejmował obszar wszechstronnie, opierając się na pewnym ośrodku miejskim.

Mowca sprzeciwia się stanowczo dzieleniu kraju na okręgi czysto rolnicze lub czysto przemysłowe, gdyż tylko tam, gdzie przemysł i rolnictwo łączą się razem, tam powstaje ośrodek silny i zwarty i wskazuje na Województwo krakowskie, które jest jedynym typem administracyjnym, którego teren nie jest przecięty.

Rm. Doc. Dr. L a n g r o d krytykuje projekt stworzenia stolicy w samem Zagłębiu, co ze względu na nadgraniczne położenie Katowic jest specjalnie niebezpieczne i stawia za przykład inne Zagłębia, gdzie jest wręcz przeciwnie; wkońcu zaś apeluje do zebranych, aby zajęli w tej sprawie jednolity front, dążący do wywalczenia Krakowowi należnych mu — jako stolicy kresów zachodnich — praw.

Rm. Inż. D r o b n i a k, popierając wniosek p. prof. Kumanieckiego, twierdzi, że gdyby zaprojektowany po-

dział Województwa krakowskiego przyszedł do skutku, to odbyłoby się to z wielką stratą dla polskości na Górnym Śląsku, jak również dla samego Krakowa, który zostałby wtedy skazany na czysto rolnicze powiaty, a co zatem idzie, nastąpić by musiał zastój na polu przemysłu i cofanie się wstecz pod względem materjalnym. Oderwanie Krakowa od Śląska i pozbawienie go temsamem kulturalnego wpływu, jaki idzie z Krakowa, byłoby osłabieniem stanowiska polskości i otwarciem bramy dla klina niemieckiego, wbijanego w polską ziemię. Mowca zastrzega się przed przecenianiem polskości Górnego Śląska, gdzie tylko górnik i inżynier jest głęboko polski, zaś kapitał jest niemiecki, którym rządzi Berlin.

Zagłębie, jako ośrodek przemysłu nie może istnieć bez ośrodka kulturalnego, jakim jest właśnie Kraków. W czasie, kiedy Górny Śląsk był pod zaborem niemieckim, wszystkie wpływy szły z Wrocławia, posiadającego najwyższe uczelnie, i który, mimo wszystko, dziś jeszcze przyciąga masy ludzi do siebie.

Jeżeli chodzi o interes Państwa, to projekt pomieszczenia siedziby władz, urzędów itp. w mieście leżącem zaledwie 20 min. drogi koleją od granicy niemieckiej, jest wielce niebezpieczny. Poza tem Kraków oddawna był stworzony na to, aby być ośrodkiem kultury, gdyż jest idealnie położony i nie wolno nam godzić na oderwanie go od Zagłębia przemysłowego, które nie ma za sobą żadnej historycznej przeszłości. Wkońcu mowca dodaje, że Katowice rozwinęły się niezmiernie tylko dzięki przyłączeniu Górnego Śląska do Polski, ośrodkiem kultury nigdy jednak nie będą, a tylko Kraków może uratować Śląsk od zniemczenia.

Następnie zabrał głos Rm. prof. inż. Dr. Krause, który nadmienił, że w projekcie tym nie widzi żadnej myśli politycznej. Projekt ten, który dzieli dawną Galicję na dwie części według linji dawnej Galicji zachodniej, jest niemożliwy do przyjęcia, a motywy zawarte w nim, jakoby Kraków nie promieniował na Śląsk myślą polską, są bezpodstawne. Cała administracja Katowic pochodzi z Krakowa. Wobec powyższych wywodów mowca wzywa do uchwalenia sprzeciwu i przeprowadzenia odpowiednich kroków, aby ten podział proponowany nie ujrzał nigdy światła dziennego.

Zkolei zabiera głos Rm. Epstein i podaje, że przemysł w powiatach zachodnich Województwa krakowskiego został stworzony myślą z Krakowa, a pieniędzmi z zachodniej Małopolski. Przemysł ten nie jest pozostałością dawnych wieków, lecz został stworzony przez obecną generację. Poza tem ludność Śląska cieszyńskiego protestowała swego czasu przeciw Katowicom i żądała przyłączenia do Krakowa, uważając go za swoją macierz.

Dalej mowca stwierdza, że interesy przemysłu krakowskiego są w najwyższej sprzeczności z interesami przemysłu górnośląskiego, gdzie istnieją kolosy w porównaniu do naszych średnich przedsiębiorstw. Zaznacza dalej, że Izba Handlowo-Przemysłowa od 3 lat już czuwa nad tą sprawą i wydała nawet w tej sprawie specjalne dzieło. Przyłączenie części Województwa krakowskiego do Śląska byłoby ruiną dla przemysłu w Małopolsce, który powinien być przez Państwo strzeżony równie dobrze, jak każdy inny. Wreszcie mowca kończy uwagą, że Warszawa nie posiada jeszcze patentu na patrjotyzm, a Śląsk będzie naprawdę polskim w połączeniu z Krakowem, a nigdy z Katowicami.

W dalszym ciągu Rm. Felsztyński zaznaczył, że jak długo Kraków miał supremację nad całością, tak długo było w Polsce dobrze. Jeżeli nie był za duży na Polskę Jagiellonów, to i nam za duży nie jest. Protestuje przeciwko zakusom umniejszenia Krakowa i stawia go za wzór tężyzny i patrjotyzmu.

Wkońcu Rm. Bobrowska zwróciła się do Prezydjum, aby wybrało delegację, którąby w tej sprawie pojechała do Warszawy i tam energicznie zaprotestowała przeciw projektowi okrojenia Województwa krakowskiego.

Następnie zabrał głos wnioskodawca Rm. Dr. Kumaniecki, oświadczając, że o ile przedtem zabierał głos imieniem pewnej tylko części radców miejskich, o tyle teraz po skończonej dyskusji, pozwala sobie odczytać jeszcze raz wnioski ale już imieniem całej Rady miejskiej.

Po odczytaniu wniosków, poddał je Wiceprezydent Ostrowski pod głosowanie, które Rada miejska jednogłośnie uchwaliła.

Po stwierdzeniu jednomyślności, Wiceprezydent Ostrowski zarządził, ze względu na niezwykłą doniosłość sprawy 3-minutową przerwę w posiedzeniu.

Powołanie Radców miejskich do Sekcyj.

Imieniem Komisji Matki Rm. Prof. Dr. Kumaniecki wnosi:

Rada miasta uchwali:

Powołuje się do Sekcji III Rm, Dr. Grossa, zaś do Sekcji VI Rm. Dr. Józefa Steinberga.

Uchwalono.

Porządek dzienny.

Powołanie do Komisji rewizyjnej Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa.

Imieniem Komisji Matki Rm. Prof. Dr. Kumaniecki wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie § 21 statutu Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa, zatwierdzonego uchwałą Rady miejskiej z dnia 28 grudnia 1928 L. Pr. 12703/28, w miejsce zmarłego ś. p. Radcy m. Kustowskiego Ludwika deleguje się jako członka Komisji Rewizyjnej Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa Radcę m. p. Dr. Bujwida Odo.

Przewodniczący Wiceprez. m. Ostrowski zarządza głosowanie kartkami, powołując na skrutatorów Rm. pp. Dr. Czuchajowskiego, Różyckiego i inż Wierzchowskiego.

Sekretarz odczytuje w porządku alfabetycznym nazwiska członków Rady miasta, a ci głosy swe na kartkach składają do urny.

Na 76 głosujących Rm. Prof. Dr. Odo Bujwid otrzymał 73 głosy.

Wynik głosowania oznajmił Radzie miejskiej Wiceprezydent m. Ostrowski.

Sprawa stałej opłaty wodociągowej od 1 kwietnia 1932 do 31 marca 1933.

Imieniem Sekcji II, III i Komisji wodociągowej Wiceprezydent m. Dr. Landau nadmienia, że Sekcje II i III po ponownem rozpatrzeniu sprawy uznały za słuszne określenie „opłata wodociągowa“, a nie podatek. Stylizację wniosku powierzyła Sekcja II i III Subkomitetowi do rozpatrzenia, który w składzie pp. Rm. Dr. Czuchajowskiego, Dr. Grzybowskiego, st. radcy Mgtu Dr. Wydro i referenta uznał jednomyślnie stylizację, zawartą w poprzednim wniosku, za uzasadnioną‘ wobec czego zgłasza następujący wniosek:

Rada miejska uchwali:

Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w r. 1932 stałą opłatę wodociągową (t. zw podatek wodociągowy z § 6 ustawy wodociągowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. U. R. P. i § 15 i 20 przepisów wykonawczych do tej ustawy) w dotychczasowej wysokości, t. j. 5% czynszu lub wartości czynszowej, ustalonych dla wymiaru podatku od nieruchomości, względnie 5% zeznanego i przez Magistrat stwierdzonego, ewentualnie oszacowanego czynszu lub oszacowanej przez Magistrat wartości czynszowej nowych domów, po potrąceniu przy starych domach 4% stałej opłaty wodociągowej ze sumy czynszu stanowiącego podstawę wymiarową. (L. 898/1 Z. W. 1931).

W głosowaniu wniosek uchwalono.

Pożyczka długoterminowa 13,050.000 złotych w złocie w Banku Gospodarstwa Krajowego dla konwersji pożyczek krótkoterminowych.

Imieniem Sekcji II i III Wiceprez. m. Dr. Landau Ignacy wnosi:

Rada miejska uchwali:

I. Upoważnia się Pana Prezydenta miastą do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki długoterminowej w 7%-wych obligacjach komunalnych tegoż Banku w sumie około złotych w złocie 13,050.000 dla konwersji pożyczek krotkoterminowych:

1) Pożyczki t. zw. szwajcarskiej w kwocie . . . . zł. 6,400.000·—

2) Pożyczki t. zw. lokaty śląskiej w kwocie . . . . „ 1,870.000·—

3) Pożyczki, zaciągniętej na umorzenie zaległych annuitetów od pożyczek długoterminowych w Oddziale lwowskim Banku Gospodarstwa Kraj. „ 636 000·—

z doliczeniem zaległych procentów, kosztów konwersji i różnicy kursowej obligacyj oraz z doliczeniem pożyczki zł. 200.000·— przez tenże Bank udzielić się mającej Gminie m. Krakowa na ukończenie budowy domu przy ulicy Pasterskiej, z zabezpieczeniem pożyczki konwersyjnej w kwocie około złotych w zlocie 13 050 000 na hipotece Elektrowni miejskiej w Krakowie, oraz na wpływach dodatków do podatków państwowych i udziale w podatku dochodowym, przyczem spłata pożyczki nastąpi w sposób ustalony pismem Banku Gospodarstwa Krajowego z dnia 1 grudnia 1931 r. L. 30.0989/DKD/II.

II. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki krótkoterminowej w kwocie zł. 120.000 na pokrycie kosztów konwersji pożyczki około złotych w złocie 13,050.000 na warunkach ustalonych pismem Banku, powołanem jak ad I.

III. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki długoterminowej w 7%-wych obligacjach komunalnych tegoż Banku w sumie około złotych w złocie 883.400 dla konwersji pożyczek zaciągniętych na budowę piekarni mechanicznej w łącznej kwocie zł. 650.000 z doliczeniem narosłych ewentualnie procentów oraz kosztów konwersji i różnicy kursowej obligacyj z zabezpieczeniem i sposobem spłaty analogicznie, jak wyżej ad I.

IV. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki długoterminowej w 7%-wych obligacjach komunalnych tegoż Banku w kwocie około złotych w złocie 1,360.000 na spłatę krótkoterminowych zobowiązań Gminy miasta Krakowa w innych instytucjach kredytowych z zabezpieczeniem i sposobem spłaty analogicznie, jak wyżej ad I.

V. Do ułożenia szczegółowych warunków i do podpisania odnośnych dokumentów, pokwitowania i od bioru waluty powyższych pożyczek upoważnia się Pana Prezydenta m., względnie Jego Zastępcę, oraz Radców miejskich; pp. Dr. Krzetuskiego i Dr. Kumanieckiego, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich Radców miejskich: pp. Dr. Czuchajowskiego i Dr Tillesa.

(L. 10678/931 M. K. O.).

(Sprawozdanie dołącza się).

W dyskusji zabrał głos Rm. Dr. Krzetuski, który wita pomyślne załatwienie sprawy.

W głosowaniu wniosek Sekcji II i III jednomyślnie uchwalono

Na wniosek Rm. Epsteina następujące sprawy uchwaliła Rada miejska „en bloc“:

Kreowanie fundacji im. Ks. Kardynała Albina Dunajewskiego.

Wnioski Sekcji VI:

Rada miasta uchwali:

1) Postanawia się kreowanie przez Gminę stoł. król. miasta Krakowa „Fundacji im. Ks. Kardynała Albina Dunajewskiego z kapitałem fundacyjnym 3.223 zł. 80 gr. z przeznaczeniem corocznych odsetek od tego kapitału na wsparcia dla ubogich chrześcijan, obarczonych większą ilością małych niezaopatrzonych dzieci“.

2) Do podpisania Statutu fundacyjnego upoważnia się obok Pana Prezydenta, względnie Jego Zastępcy, Radców miejskich: Dr. Korolewicza Bolesława i Ks. Dr. Józefa Niemczyńskiego.

Uchwalono. (L. VI 1662/31).

Dotacje Gminy miasta Krakowa celem uruchomienia fundacyj.

Wnioski Sekcji VI:

Rada miasta uchwali:

Celem uruchomienia fundacyj, których kapitały wskutek dewaluacji uległy znacznemu zmniejszeniu, Gmina miasta Krakowa przyznaje coroczne dotacje z funduszów Gminy w wysokości 2.110 zł. na rzecz wyszczególnionych poniżej fundacyj, legatów i zapisów:

dla fundacji Wiązownickiej	coroczną	dotację	300 zł.
„ zapisu Jędrzejowskiego	„	„	50 „
„ legatu Antoniego Hawełki	„	„	100 „
„ fundacji Jerzego Gaffenki	„	„	200 „
„ „ Feliksa Bojanowskiego dla ubogich chrześcijan Krakowa	„	„	200 „
dla fundacji Czarneckiego	„	„	100 „
„ „ Zubowskiego	„	„	300 „
„ „ Wechslera	„	„	30 „
„ „ Fränklowej	„	„	30 „
„ „ Ks. Schindlera	„	„	300 „
„ „ Ludwika Helcla	„	„	200 „
„ „ Dra Dietla	„	„	200 „
„ „ Kisielewskich	„	„	100 „

Dotowanie fundacyj trwać ma aż do czasu restytucji zdewaluowanych kapitałów fundacyjnych.

Uchwalono. (L. VI 2196/31)

Zmiana uchwały Rady m. w sprawie sprzedaży gruntu p. Inż. Jerzemu Weberowi.

Wnioski Sekcji I:

Rada miejska uchwali:

Zmienia się częściowo uchwałę Rady miejskiej z dnia 22 maja 1930 r. w sprawie sprzedaży gruntu p. Inż. Jerzemu Weberowi w następującym kierunku:

1) Kontrakt kupna-sprzedaży zawarty będzie z pp. Inż. Jerzym i Dorotą małżonkami Weberami.

2) Budowa domu będzie rozpoczęta w ciągu dwóch lat, a ukończona w ciągu czterech lat od dnia podpisania kontraktu.

3) Zwalnia się kupujących od zabezpieczenia wekslowego zapłaty kwoty 2.000 złotych, wymienionej w punkcie szóstym powołanej uchwały.

4) Należy zastrzec przy sprzedaży sąsiedniej parceli od strony południowej zabudowanie domem, którego ściana frontowa i tylna ma być usytuowana zgodnie z położeniem tych ścian w budynku kupujących pp. Weberów.

Uchwalono. (L. I. 5221/31)

Program i warunki konkursu na plan zabudowania gruntów poaugustjańskich.

Wnioski Sekcji I i II:

Rada miasta uchwali:

1) Rada miasta, reasumując częściowo swą uchwałę z dnia 18 grudnia 1930 r., odnoszącą się do programu i warunków konkursu na plan zabudowania gruntów poaugustjańskich na Grzegórzkach, deleguje do Sądu konkursowego jako delegatów Rady miasta pp. Radców:

Inż. Dra Szyszko-Bohusza Adolfa,
Inż. Drobniaka Franciszka,
Inż. Wierzchowskiego Witolda,
Inż. Gałęzowskiego Józefa.

Nadto w § 9 programu i warunków konkursu zamiast 3-miesięcznego terminu zgłaszania prac ustanawia się termin 6 tygodni od dnia ogłoszenia konkursu, zaś w § 11 zamiast 3 nagród wyznacza się 2 nagrody, mianowicie 1-szą w wysokości 1000 zł., 2-gą w wysokości 500 zł.

2) Na pokrycie kosztów konkursu na szczegółowy plan zabudowania gruntów poaugustjańskich na Grzegórzkach uchwala się kredyt dodatkowy w Dz. V a § 27 wydatków zwyczajnych budżetu 1931/32 w wysokości 2.500 zł.

3) Na pokrycie dodatkowego kredytu służyć będą oszczędności w tym dziale budżetu i nadwyżki dochodów.

Uchwalono. (L. Bb. 1060/31).

Kredyt na budowę chodników i na utrzymanie szos gminnych.

Wnioski Sekcji I i Komisji drogowo-kanałowej:

Rada miasta uchwali:

Celem umożliwienia Budownictwu m. B. wykonania jeszcze w roku bieżącym najkonieczniejszych robót około utrzymania szos gminnych i wykonywania chodników prowizorycznych w dzielnicach przyłączonych, których koszty nie mogą znaleść już pokrycia we właściwych działach budżetowych, t. j. w Dz. V a § 20 poz. c/1 i w Dz. V § 20 poz. d/5 zezwala się Budownictwu na pokrycie tych wydatków do wysokości 70.000 zł. z Dz. V § 20 poz. d/3 budowa nowych nawierzchni, w którym to dziale budżetowym nie będzie wyczerpanym całkowity kredyt z powodu zaniechania urządzenia ulicy św. Anny.

Uchwalono. (L. Bb. 3723/31).

Sprawozdanie z akcji przeciwpowodziowej na terenie miasta Krakowa.

Wnioski Komisji drogowo-kanałowej i Sekcji II:

Rada miejska uchwali:

I. Przyjmuje się sprawozdanie z akcji przeciwpowodziowej na terenie Wielkiego Krakowa w roku 1931 w czasie od 25 do 29 września do zatwierdzającej wiadomości.

(Sprawozdanie dołącza się).

II. Na pokrycie wydatków, związanych z powodzią, przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie okrągłej 8 800 zł. (wyraźnie ośm tysięcy ośmset złotych) w dziale XII § 143 poz. d budżetu 1931/32. Na pokrycie dodatkowego kredytu służyć będą oszczędności w tym dziale budżetu i nadwyżki dochodów.

III. Rada miasta, uznając sprawę ochrony miasta Krakowa od powodzi za jedną z pierwszych podstaw rzeczywistego rozwoju miasta, wzywa Prezydenta miasta o interwencję w Ministerstwie Robót Publicznych w sprawie A)

wstawienia koniecznych kredytów dla kontynuowania robót około budowli, służących dla ochrony miasta Krakowa od powodzi, a w pierwszym rzędzie

1) dla ukończenia zasklepienia starego koryta Rudawy wzdłuż byłego toru wyścigowego aż do Cichego Kącika,
2) dla budowy dwóch mostów nad kanałem spławnym, tj. w ulicy Długosza i w ulicy Konopnickiej, dla dalszych robót ziemnych przy ujściu kanału spławnego i Wilgi i dla dokończenia prawobrzeżnego kolektora między ujściem starej Wilgi a ujściem kanału spławnego,

3) kontynuowania robót nad murami ochronnemi na przedłużeniu Skałka — most zwierzyniecki,

4) regulacji ujścia Białuchy,

5) uruchomienie portu zimowego;

w sprawie B)

ukończenia projektu:

1) obwałowania Wisły od Bielan do Krakowa, tj. do góry klasztoru PP. Norbertanek,

2) przełożenia koryta Wilgi

i poddania obu projektów wodno-prawnemu dochodzeniu.

Uchwalono. (L. Bb. 3680/31).

Otwarcie ulicy wiodącej od zachodniej połaci placu Błonia Grzegórzeckie.

Wnioski Komisji drogowo-kanałowej:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 23-go maja 1930 r. L. Bb. 2169/30 (XIX) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego:

1) Otwarcie ulicy wiodącej od zachodniej połaci placu Błonia Grzegórzeckie w kierunku północnym na przestrzeni między placem a projektowaną aleją równoległą do ulicy Grzegórzeckiej — z linjami regulacyjnemi, oznaczonemi na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 10 sierpnia 1931 r. głoskami

a — b

po stronie wschodniej, zaś głoskami

d — e — f — g

po stronie zachodniej.

2) Otwarcie ulicy wiodącej od wschodniej połaci placu Błonia Grzegórzeckie w kierunku północnym na przestrzeni między placem a aleją wyżej wymienioną z linjami regulacyjnemi, oznaczonemi na powyższym planie głoskami

k — l — m

po stronie wschodniej, zaś głoskami

n — o — p

po stronie zachodniej, z linją budowlaną

k_1 — m

w odstępie 5 m. od linji regulacyjnej wschodniej strony ulicy.

3) Otwarcie dalszego ciągu zapoczątkowanej aleji 24 m. na przestrzeni między ulicą Glinianą a ulicą Fabryczną z linjami regulacyjnemi, oznaczonemi na powyższym planie głoskami

r — s

po stronie północnej, zaś głoskami

t — u

po stronie południowej.

4) Linje regulacyjne ulicy Pasterskiej, oznaczone głoskami

e — h

po stronie północnej, zaś głoskami

f — i — j

po stronie południowej.

Uchwala się dla parcel, położonych przy powyższych ulicach, sposób zabudowania zwarty, bez suteren, domami o wysokości oznaczonej obowiązującemi przepisami, z wykluczeniem oficyn w blokach „I" i „II".

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Bb. 4520/31).

Zaniechanie rewizji planu regulacyjnego gruntów po dawnej Kolei okrężnej w Podgórzu.

Wnioski Komisji drogowo-kanałowej:

Rada miejska uchwali:

I) Zaniechać rewizji prawomocnego planu regulacyjnego gruntów po dawnej Kolei okrężnej w Podgórzu z dnia 21 kwietnia 1926 r., ustalonego uchwałą Rady miasta z dnia 6 sierpnia 1926 r. do L. Bb. 2001/25.

II) Znosi się punkty: 4, 7 i 15 decyzją, powziętą przez Prezydenta i Wiceprezydentów miasta, działających imieniem Rady miasta na zasadzie § 53 statutu Gminy m. Krakowa z dnia 7 marca 1931 r.

III) Uchwala się zmianę uchwały z dnia 7 marca 1931 r. odnośnie do punktów: 5, 8 i 10, które mają brzmieć:

5) Otwarcie ulicy równoległej do ulicy Łagiewnickiej między ulicą Czarną a b. Koleją okrężną z linjami regulacyjnemi według linij czerwonych ze zmianą, wkreśloną kolorem niebieskim na planie Budownictwa m. B., oznaczonych literami:

$b_2 — c_2 — d_2$

od strony zachodniej, z linją budowlaną w obrębie liter

$b'_2 — c'_2$

zaś $e_2 — f_2 — g_2 — h_2$

od strony wschodniej, z linją budowlaną w obrębie liter

$f'_2 — g'_2 — h'_2$.

8) Otwarcie ulicy wzdłuż linji kolejowej Płaszów-Bonarka z linją regulacyjną od strony północno-zachodniej, oznaczoną na planie Budownictwa m. B. linją niebieską i literami niebieskiemi

$p_2 — m_2$.

10) Sposób zabudowania zwarty dla bloków powyższemi linjami regulacyjnemi objętych — z przeznaczeniem bloków

A — B — C — D

na cele mieszkalne, zaś

F

na cele przemysłowe.

IV. Pozostałe punkty uchwały z dnia 7 marca 1931 r.: 1), 2), 3), 6), 9), 11), 12), 13), 14) i 16) zostawia się bez zmiany.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Bb. 3014/31).

Sprawa sprzeciwu p. Feliksa Kowalczyka odnośnie do rewizji linji budowl. ul. Kujawskiej i Kazimierza Wielkiego.

Wnioski Komisji drogowo kanałowej:

Rada miejska uchwali:

Wobec tego, że Magistrat po myśli art. 51 prawa budowlanego przystąpił dnia 15 kwietnia 1931 r. do rewizji linji budowlanej, ale tylko narożnika wschodniej strony ulicy Kujawskiej i Kazimierza Wielkiego i wobec tego, że uchwała Rady miejskiej z dnia 13 sierpnia 1931 r. (do L. Bb. 871/31) odnosi się do tej samej sprawy — uchwala się uznać sprzeciw p. Feliksa Kowalczyka, właściciela realności lk. 57/12 Dz. XV przy ulicy Kujawskiej, za niedotyczący tej sprawy i bezprzedmiotowy i przejść nad nim do porządku dziennego.

Uchwalono. (L. Bb. 4117/31).

Kredyt dodatkowy w Dz. VIII.

Wnioski Sekcji I i II:

Rada miasta uchwali:

1) Przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 2.257·20 zł. dla Dz. VIII § 61 poz. c.

2) Pokrycie: z oszczędności Dz. VIII § 61 poz. b. budżetu na rok 1931/32.

Uchwalono. (L. I. 5841/31).

Kredyt dodatkowy w Dz. V.

Wnioski Sekcji II i Komisji drogowo-kanałowej:

Rada miasta uchwali:

1) Przyznaje się dla Dz. V. § 20 poz. f/1 budżetu 1931/32 kredyt dodatkowy . . . . 1.400 zł. zaś dla Dz. V § 20 poz. f/3 kredyt dodatk. 400 „

2) Na pokrycie dodatkowego kredytu służyć będą oszczędności w tym dziale budżetu i nadwyżki dochodów.

Uchwalono. (L. Bb. 4540/31).

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **20·15.**

Do L. 10.678 31/Dyr. M. I. O.

Konwersja pożyczek w Banku Gospodarstwa Krajowego.

Pożyczki Gminy miasta Krakowa w Banku Gospodarstwa Krajowego można podzielić na kilka grup, a mianowicie:

I. T. zw. kredyty terminowe:

1. Pożyczka t. zw. szwajcarska w kwocie . . zł. 6,400.000·— (ściśle zł. 6,398.073·42 — opr. $9\frac{1}{2}$ p. a.)
2. Pożyczka na cele inwestycyjne z r. 1928 . „ 1,870.000·— („ „ 1,867.613·50 — „ $9\frac{1}{2}$ „ „)
3. Pożyczka na umorzenie zaległych annuitetów od długoterminowych pożyczek w oddziele Lwów B. G. K. . . . . „ 636.000·— („ „ 636.040·44 — „ $10\frac{1}{2}$ „ „)

II. Nieskonwertowane pożyczki budowlane:

1. 6% pożyczki budowlane na łączną kwotę . zł. 1,330.000·—
2. 9% pożyczki na budowę piekarni mechanicznej w łącznej kwocie . . . . „ 650.000·—

Uwaga ad 1). Pożyczki budowlane z chwilą ukończenia odnośnej budowy ulegają stopniowo konwersji na długoterminowe przy oprocentowaniu 4% p. a.

III. Skonwertowane pożyczki budowlane:

Annuitet od skonwertowanych pożyczek budowlanych wynosi ca zł. 32.000·—

IV. Skonwertowane pożyczki b. Banku Krajowego (B. G. K. — Lwów):

Annuitet od skonwertowanych pożyczek b. Banku Krajowego wynosi ca zł. 147.000·—

V. Pożyczka b. Zakładu Kredytowego Miast Małopolskich:

Z kwoty początkowej zł. 420.000·— pozostaje reszta kapitałowa zł. 42.000·%, która będzie spłacona do dnia 31 marca 1932 r.

Propozycja Banku Gospodarstwa Krajowego idzie w następującym kierunku:

A. Konwersja objęłaby pożyczki wymienione ad I., do sumy trzech wymienionych tamże pożyczek B. G. K. doliczyłby zaległe odsetki oraz procenty, które nabiegną do dnia realizacji pożyczki, ponadto wchodziłaby tutaj rata wstępna, składająca się:

a) z wpisowego w wysokości ¼% nomin. sumy pożyczki,
b) z 7% odsetek od dnia realizacji pożyczki do terminu płatności pierwszej raty amortyzacyjnej,

c) dodatku administracyjnego w wysokości $^{1}/_{4}$% od nomin. sumy pożyczki,
d) z kosztów emisji w wysokości $^{1}/_{3}$% nomin. sumy pożyczkowej,
e) z opłaty na fundusz akwizycyjny w wysokości $^{1}/_{2}$‰ od nomin. sumy pożyczkowej,
f) z kosztów planu umorzenia.

Ponadto jeszcze B. G. K. doliczyłby nową pożyczkę w kwocie zł. 200.000·—, którą Gmina m. Krakowa zaciągnie na ukończenie budowy domu przy ulicy Pasterskiej.

W razie przyjęcia terminu płatności pierwszej raty amortyzacyjnej w dniu 1 października 1932 r. nominale pożyczki konwersyjnej wynosiłoby około zł. w złocie 13,050.000·— w 7%-wych obligacjach komunalnych B. G. K.

Annuitet wynosiłby około zł. 1,110.000·—.

B. Druga konwersja objęłaby pożyczki wymienione ad II, 1., zaciągnięte swego czasu na budowę piekarni mechanicznej w łącznej kwocie zł. 650.000·— Kwota ta po uwzględnieniu raty wstępnej i różnicy kursowej wynosiłaby przy pierwszej racie pł. 1/X 1932 około zł. w złocie 884.000·— w 7% wych obligacjach komunalnych B. G. K.

Annuitet wynosiłby około zł. 75.000·—.

C. Ponadto B. G. K. skłonny jest udzielić Gminie m. Krakowa pożyczkę w kwocie zł. 1,000.000·— na spłatę krótkoterminowych zobowiązań w innych instytucjach kredytowych.

Pożyczka ta przy uwzględnieniu kosztów raty wstępnej i różnicy kursowej wynosiłaby przy pierwszej racie pł 1/X 1932 nominalnie około zł. w złocie 1,360.000 — w 7% obligacjach komunalnych B. G. K.

Annuitet wynosiłby około zł. 116.000·—.

Z e s t a w i e n i e.

I Annuitet przy uwzględnieniu konwersji:			II Annuitet według budżetu 1931/32:		
1. Pożyczki ad A.	zł.	1,110 000·—	1. Pożyczki ad A.	zł.	1,805.148·—
2. Pożyczki ad B.	„	75.000·—	2. Pożyczki ad B.	„	58.500·—
3. Pożyczki ad C.	„	116.000·—	3. — —		—
Ponato niezależnie od konwersji Gmina zobowiązana byłaby uiszczać:					
4. Pożyczki budowlane skonwertowane i nieskonwertowane ca . .	„	120.000·—	4. Pożyczki budowlane skonwertowane i nieskonwertowane ca . .	„	120 000·—
5. Pożyczki długotermin. b. Banku Kraj. (oddział Lwów B. G. K.) ca	„	147.000·—	5. Pożyczki długotermin. b. Banku Kraj. (oddział Lwów B. G. K.) ca	„	147.000·—
Razem ca	zł.	1,568 000·—	Razem ca	zł.	2,130.648·—

Przyjęcie konwersji odciąży Dz. IV (Spłata długów) o kwotę ca zł. 562.000·—.

SPRAWOZDANIE
z akcji przeciwpowodziowej na terenie Wielkiego Krakowa w r. 1931 w czasie od 25 do 29 września.

Ponieważ stan wody w dniu 25 września począł na Wiśle nagle wzrastać — a Biuro hydrograficzne Okr. Dyrekcji Robót Publicznych sygnalizowało dalszy przypływ wody — Pan Wojewoda zwołał w dniu 25 września o godzinie 12-tej Wojewódzki Komitet powodziowy.

Z ramienia Gminy miasta Krakowa na posiedzeniu tem byli obecni:

P. Wiceprezydent W. Ostrowski.
St. radca Bud. m. Oddz. B Inż. Andrzej Kłeczek.
Naczelnik Wydziału VII Dr. Jan Grabowski.
Radca Bud. m. Oddz. B. Bolesław Szarek.

Prezydjum miasta ogólne kierownictwo akcji przeciwpowodziowej powierzyło Radcy Budownictwa miejskiego Oddział B. Bolesławowi Szarkowi.

Równocześnie zarządziło Prezydjum miasta, aby w myśl rozporządzenia Prezydenta miasta z dnia 11-go lutego 1929 r. L. Bb. 532/29 § 3 zaprowadzono dyżury powodziowe, oraz poczyniono wszelkie przygotowania, złączone z akcją ratowniczą na wypadek powodzi.

Dyżury w Budownictwie miejskiem Oddział B. poczęto pełnić w dniu 25 września o godzinie 13-tej, tj. przy stanie wody +1·9 nad 0 wodowskazu, które aż do chwili zwinięcia ich, tj. do godziny 15-tej dnia 29 września pełnili bez przerwy inżynierowie Budownictwa miejskiego Oddział B.

Równocześnie zarządzono stałe pogotowie z robotników drogowych w garażu przy ulicy Warszawskiej, zaś z robotników kanałowych w magazynie kanałowym przy Alei Mickiewicza.

Do Wojewódzkiego Komitetu powodziowego delegowano 4-ch urzędników administracyjnych, którzy w myśl Wojewódzkiego regulaminu powodziowego § 4

pełnili stale dyżury aż do chwili zlikwidowania Komitetu, tj. od 15-tej godziny dnia 25 września do 13-tej godziny w dniu 29 września.

O godzinie 20-tej w dniu 25 września na polecenie Prezydjum miasta zamknięto most drewniany na Wiśle dla ruchu pieszego i kołowego aż do odwołania.

Ponownie zezwoliło Prezydjum na podjęcie ruchu pieszego i kołowego w dniu 29 września o godzinie 8-mej rano.

Tak o zamknięciu mostu, jakoteż podjęciu na nowo ruchu zawiadomiono Władze i odnośne Urzędy telefonicznie — oraz podano komunikaty do dzienników.

O godzinie 16-tej w dniu 25 września woda zaczęła zalewać składy papieru drukarni Narodowej przy ulicy Wolskiej L. 19, które częściowo zostały usunięte przez personal zakładu, zaś częściowo przez wojsko, a mianowicie przez I Baon Wojsk kolejowych w ilości 50 ludzi, którą to pracę ukończono nad ranem.

W czasie od godziny 20-tej do 22-giej p. Prezydent miasta Belina-Prażmowski wraz z Kierownikiem akcji przeciwpowodziowej i Naczelnikiem Wydziału VII Drem Grabowskim objechał miejsca zagrożone powodzią, informując się o stanie akcji, wydając równocześnie odpowiednie zarządzenia.

O godzinie 1-szej dnia 26 września stan wody + 2·28, a zatem w czasie od 13-tej dnia 25 września do 1-szej dnia 26-go września, tj. w ciągu 12 godzin, przybyło wody o 38 cm.

Ponieważ zaczęły napływać zgłoszenia o zalanych mieszkaniach w suterenach — Prezydjum miasta poleciło Kierownikowi akcji przeciwpowodziowej w razie koniecznym delożować mieszkańców z dzielnic położonych po prawym brzegu Wisły w Szkole miejskiej przy ulicy Zamojskiego, zaś mieszkańców w dzielnicach położonych na lewym brzegu Wisły w szkole przy ulicy Loretańskiej i Studenckiej.

O godzinie 23-ciej w dniu 25 września w biurze Budownictwa miejskiego, w którem pełniono dyżury, zjawił się p. Wojewoda Dr. Kwaśniewski w towarzystwie Szefa bezpieczeństwa Naczelnika Woj. Walickiego, informując się szczegółowo o wydanych zarządzeniach, związanych z akcją powodziową — oświadczając, że Władze wojskowe przeznaczają część ubikacyj w koszarach przy ulicy Rajskiej i ulicy Kalwaryjskiej dla delożowanych mieszkańców i że te lokale oddaje do dyspozycji Prezydjum miasta. Wobec tego Kierownik akcji przeciwpowodziowej zawiadomił Komisarjat Policji Państw., M. Zakład Czyszczenia miasta, Straż pożarną, oraz wydał instrukcje Kierownikom poszczególnych rewirów powodziowych, że tam należy kierować delożowaną ludność, a nie do budynków szkolnych, wyżej wymienionych.

Przed godziną 1-szą w dniu 26 września przybył p. Generał Smorawiński do biura, gdzie pełniono dyżur i informował się o stanie akcji przeciwpowodziowej na terenie W. Krakowa, a nadto zażądał wykazu taboru ratunkowego, a przedewszystkiem łodzi i narzędzi, jak łopat i kilofów, a nadto jaka jest spodziewana ilość zapotrzebowania dla miasta. Radca Szarek przedstawił stan taboru ratunkowego oraz ilość zapotrzebowania.

Na tej podstawie p. Generał Smorawiński polecił Komendzie garnizonu:

1) przydzielić 35 łodzi pychówek wraz z obsługą oraz 2 pontony, a nadto, gdyby zaszła potrzeba, to do 20 pychówek, własność Gminy m. Krakowa, przydzielić obsługę.
2) W razie potrzeby użycia wojska w akcji ratowniczej — przydziela oddziały z 20 p. p. i 6 p. a. p.
3) Dla współdziałania między Kierownictwem akcji przeciwpowodziowej na terenie W. Krakowa a Władzami Wojskowemi przydzielił oficera łącznikowego, który pełnił stale służbę aż do czasu zlikwidowania dyżurów. Służbę tę pełnili na zmiany pp. porucznik Łotwajtis i porucznik Burcan.
4) Ponieważ telefon Budownictwa Oddział B. okazał się niewystarczającym do porozumienia się z Władzami i Urzędami, polecił założyć 2 linje telefoniczne celem połączenia się z Komendą garnizonu i Komendą placu.

Dla ułatwienia prowadzenia akcji ratowniczej na wypadek powodzi, uchwałą Magistratu z dnia 13 lutego 1924 r. L. 277/24 Bb., miasto zostało podzielone na 4-ry rejony, a to:

I rejon obejmuje Dz. III Nowy Świat, część Dz. IV Piasek, Dz. XII Półwsie, Dz. XIII Zwierzyniec i Dz. XIV Czarna Wieś.

II rejon obejmuje Dz. XIX Grzegórzki i Dz. XX Dąbie, wraz z przysiółkami Beszcz i Głębinów.

III rejon obejmuje Dz. XI Dębniki, Dz. X Zakrzówek, Dz. IX Ludwinów i część Dz. XXII Podgórze.

IV rejon obejmuje część Dz. XXII Podgórze od toru kol. Kraków—Lwów i Dz. XXI Płaszów, a w każdym z nich kierownictwo obejmuje funkcjonarjusz Budownictwa m. B., któremu do pomocy przydziela się odpowiednią ilość ludzi, furmanek, aut ciężarowych z Zakładu Czyszczenia miasta oraz taboru ratowniczego, jak łodzi, kobylic, pomostów, latarni, kilofów, łopat itp.

Kierownicy rejonów informują Kierownika akcji o grożącem niebezpieczeństwie w danym okręgu i odwrotnie otrzymują odnośne polecenia.

Ponieważ stan wody dalej wzrastał, przeto w dniu 26 września o godzinie 6-tej rano wezwano personal Budownictwa m. B. celem objęcia akcji w poszczególnych rejonach.

Kierownictwo w rejonie I-szym objął St. Insp. Bud. m. Jan Kramarski i st. drogomistrz Romuald Pieńkowski.

W rejonie II-gim — st. drogomistrz Antoni Wojtarowicz i adjunkt man. techn. Mieczysław Śliwiński.

W rejonie III-cim — St. Inspektor Bud. m. B. Franciszek Russer i Józef Suligowski.

W rejonie IV-tym — St. Referent Bud. m. B. Inż. Jan Fiszer i inż. Marcinkowski.

Obowiązkiem Kierowników było zbadanie powierzonego ich opiece rejonu i wydanie odnośnych zarządzeń, które były uzależnione od położenia miejsc zagrożonych zalewem.

W dniu 26 września o godzinie 17-tej stan wody na Wiśle wynosi + 2·80 nad 0 wodowskazu.

Z tą chwilą nastąpił w myśl regulaminu powodziowego § 4-ty

alarm

tj. dalsza mobilizacja robotników i rozwiezienie narzędzi ratowniczych na miejsca zagrożone powodzią oraz

zamknięcie ulic zagrożonych wyższym zalewem dla ruchu kołowego.

W ciągu dnia 26 września w rejonie II-gim i rejonie IV-tym zabezpieczono włazy i szyby na kolektorach lewo- i prawo-brzeżnych, któremi woda wydostawała się na zewnątrz, zalewając sąsiednie grunta i ulice.

Nadto Inż. Fiszer zauważył, że w basenie nowobudującego się portu w Dąbiu-Płaszowie woda z Wisły zaczyna się sączyć przez stopę wału ochronnego, a nadto przedostaje się przepustem do basenu.

Stan taki zagrażał przerwaniem wałów ochronnych, a w razie przerwania ich zostałaby zalana Dz. XXII częściowo, Dz. XXI Płaszów w całości, a nadto poniżej położone gminy Rybitwy, Przewóz, Prokocim, Bieżanów, Brzegi aż po wały cofkowe, które znajdują się nad potokiem Serafą.

Natychmiastowe wydane zarządzenia zapobiegły temu nieszczęściu. Akcję zabezpieczenia prowadził pp. Inż. Fiszer i Inż. Marcinkowski przy pomocy robotników oddziału kanałowego i pomocy wojska z 6 p. a. p., które zostało przez Komendę garnizonu odkomenderowane w ilości 110 ludzi. Akcja ta zasadzała się na wzmocnieniu szkarpy wału i uszczelnieniu przepustu i trwała od godziny 20-tej dnia 26 września aż do 10-tej rano dnia 27 września. Po godzinie 21-szej zjawił się na miejscu zagrożonem p. Wiceprezydent W. Ostrowski, p. Nadradca Kłeczek i Kierownik akcji przeciwpowodziowej Radca Szarek celem zbadania stanu sprawy, nadto rano w dniu 27 września p. Major Czechowicz, który polecił oddziałowi wojska pozostać na miejscu tak długo, aż będzie bezwzględna pewność, że wał jest dostatecznie zabezpieczony.

W dniu 26 września w porze południowej p. Prezydent miasta Belina-Prażmowski, p. Wiceprezydent Dr. Duch, st. Radca Inż. Kłeczek i Radca Szarek objechali miejsca zagrożone powodzią, a nadto zwiedzili teren wodociągowy w Bielanach, który w tym czasie, przy stanie wody + 2·66, był zupełnie zalany, z wyjątkiem stacji pomp; również i droga prowadząca do Bielan (w tym czasie około godziny 13-tej) w dwóch miejscach została zalana.

W czasie tego objazdu st. Radca Inż. Kłeczek wyjaśnił, co potrzeba zrobić i jakie starania poczynić u Rządu, aby Kraków nie był narażony na podobne zalewy, a ludność miasta miała zapewnione zabezpieczenie swego mienia i życia.

Wieczorem w dniu 26 września p. Prezydent m. Belina-Prażmowski, p. Wiceprezydent Ostrowski, st. Radca Inż. Kłeczek, Dr. Grabowski i Radca Szarek ponownie objechali zagrożone miejsca, wydając odnośne zarządzenia Kierownikom rejonów, przyczem Nadradca Kłeczek wyjaśnił przyczynę zalewania Błoń przez wodę cofkową, która w tym czasie przedostawała się z niezasklepionego koryta Rudawy przepustami na Błonia.

Obecnie zalała woda niżej położone miejsca na Błoniach w obszarze około 1 ha.

W dniu 27 września o godzinie 8-mej stan wody na Wiśle osiągnął kulminację, tj. + 3·17 nad 0 wodowskazu, a stan ten trwał aż do godziny 14-tej, tj. przez 6 godzin, poczem woda zaczęła opadać, tak, że w dniu 29 września o godzinie 13-tej osiągnęła stan + 0·42, w którym to czasie dyżur w Budownictwie m. B. zakończono.

W międzyczasie Kierownik akcji poleca ludziom, zajętym w rejonach, opuścić swe stanowiska, zostawiając jedynie posterunki obserwacyjne, a przygotowane do rozstawiania pomosty zwieść do magazynów powodziowych, z których jeden znajduje się na folwarku w Dębnikach, a drugi w Dąbiu (grunta po Żegludze).

W czasie od 25 do 29 września, na interwencję p. Wojewody oraz Wojewódzkiego Komitetu powodziowego, Kierownik akcji przeciwpowodziowej, każdorazowo za wyraźnem zezwoleniem p. Prezydenta miasta, pozwolił na użycie miejskich aut ciężarowych do przewiezienia pontonów i żołnierzy do miejsc zagrożonych powodzią poza granicami W. Krakowa, gdyż w myśl Wojewódzkiego regulaminu powodziowego § 5 ust. A. na Gminie m. Krakowa ciąży obowiązek dostarczania do dyspozycji tegoż Komitetu powodziowego:

1) jednego auta osobowego,
2) jednego auta ciężarowego,
3) jednej pary koni z wózkiem krytym, o ile możności na 4-ry osoby i woźnicą.

Ponadto, na skutek alarmujących wiadomości w dniu 27 września o godzinie 18 tej, że na granicy W. Krakowa w gminie Rybitwy woda przerywa wał ochronny, za zezwoleniem Pana Prezydenta miasta udał się Kierownik akcji powodziowej wraz z Radcą Dyr. Rob. Publ. Inż. Kowalskim celem zbadania stanu sprawy. Stan jednak nie przedstawiał się zbyt groźnie, woda przeciekała ponad przepustem, a tendencja do obniżenia się stanu wody wykluczała ewentualną możliwość przerwania wału.

Wodą cofkową w rejonie I zostały zalane piwnice i sutereny przy ulicy Wolskiej, Zwierzynieckiej, Smoleńsk, Alei Mickiewicza i Krasińskiego, Felicjanek, Powiśje, Garncarskiej, Retoryka, Straszewskiego, Placu Groble, na Stawach, Tad. Kościuszki, Senatorskiej, Lelewela, a nadto zalała podworce w niektórych realnościach, jak Wolska 38 i 40, przy ulicy Smoleńsk, gdzie dla umożliwienia komunikacji ustawiono pomosty, nadto zalała część Błoń w obszarze 1 ha.

W rejonie II w okolicy fabryki Zieleniewskiego, garażu wojskowego i Ogrodu Żeglugi wydostała się woda włazami kolektora, które jednak zdołano workami z piaskiem założyć i uniemożliwić dalszy wypływ wody.

Nadto zalała sutereny i piwnice realności położonych przy ulicy Grzegórzeckiej, Żółkiewskiego, Chodkiewicza, Rzeźniczej i Masarskiej, a nadto solanki w Rzeźni miejskiej. Również zostały zalane pola uprawne, położone między wałem Wisły, a jej lewym brzegiem, od Stacji w Grzegórzkach aż po granicę W. Krakowa, tj na długości około 4 klm.

W rejonie III zalała woda piwnice i sutereny, położone przy ulicy Barskiej, Kilińskiego, Pułaskiego, Sandomierskiej, Zduńskiej, Skwerowej, Konfederackiej, Madalińskiego, Rynku w Dębnikach, Tynieckiej, Wierzbowej i Ustronie.

Ponadto zalała częściowo ulice Ustronie, Wierzbową i Retmańską, zaś w Podgórzu zaczęła zalewać planty obok „Sokoła“, oraz pola okoliczne, niżej położone obok boiska sportowego „Garbarnia“, oraz w miejscach, gdzie są prowadzone prace nad przełożeniem koryta rzeki Wilgi.

W rejonie IV zalała woda jedynie piwnice i sutereny w realnościach, położonych w pobliżu kolektora

prawobrzeżnego, tj. przy ulicy Kącik, Przemysłowej, Zabłocie, a nadto pola między Wisłą a wałami ochronnemi na przestrzeni od portu w Płaszowie aż po Płaszów mały, tj. na długości około $4^1/_2$ klm.

Wedle sprawozdań M. Straży pożarnej i Kierowników rejonowych delożowano 10 rodzin do koszar powyżej wymienionych, a nadto udzielono w kilkunastu wypadkach pomocy wyniesienia rzeczy z zalanych mieszkań i piwnic na miejsca wyżej położone w tych samych realnościach.

Z powodu napływających zgłoszeń o pompowanie wody i osuszanie mieszkań — odbyła się konferencja u p. Prezydenta miasta pod przewodnictwem p. Wiceprezydenta W. Ostrowskiego, na której ustalono dalszy tok prac, związanych z powodzią, a które to prace mają być wykonane pod kontrolą Wydziału VII przy współudziale Zakładu Czyszczenia miasta i Budownictwa miejskiego Oddz. A. i Miejskiego Urzędu Zdrowia.

Jaką ilość wypompowano wody i w których realnościach, oraz wiele jest zniszczonych realności, w których jest konieczne osuszenie i remont, aby je uczynić możliwemi do zamieszkania, nie przedkładam, bo do chwili obecnej nie otrzymałem jeszcze żadnych sprawozdań

Równocześnie przedkładam zestawienie kosztów, związanych z akcją przeciwpowodziową, oraz wnioski o kredyt dodatkowy w Dz. XII § 143 poz. d. wydatki zwyczajne budżetu 1931 32.

Kraków, dnia 9 października 1931 r.

A. Kłeczek
St. Radca Mgtu Inż. Bud. m. Oddz. B.

Bolesław Szarek
Radca Bud. m. Oddz. B.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Dnia 4 grudnia 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Prof. Dr. Kumanieckiego **posiedzenie Komisji teatralnej,** na którem Komisja rozpatrując zaproszenie Prezydenta m. Warszawy na konferencję w sprawie utworzenia opery objazdowej sumptem wszystkich większych miast w Polsce, zajęła w tej sprawie stanowisko negatywne z uwagi na niemożność dalszych finansowych świadczeń ze strony Gminy na rzecz teatru krakowskiego, tem bardziej, że uruchomienie opery w Krakowie przez Dyr. Bujańskiego przy pomocy Krakowskiego Towarzystwa Operowego i Związku Muzyków czyni zadość potrzebom muzyki operowej w Krakowie.

W dalszym ciągu Komisja po przeprowadzeniu szczegółowej dyskusji przyjęła projekt repertuaru na I kwartał 1932 r.

Dnia 7 grudnia 1931 r. o godzinie 6 popołudniu odbyło się w sali portretowej Ratusza krakowskiego pod przewodnictwem Wiceprezydenta Dr. Ducha **posiedzenie Sekcji gospodarczej Rady m.**

Przed porządkiem dziennym Rm. senator Inż. Rolle postawił następujące 2 wnioski:

1) usunąć z przed kawiarni „Grand Hotel“ bandy wyrostków, którzy w godzinach wieczornych zaczepiają wychodzących z tejże kawiarni i hotelu. Zarządzenia w tym kierunku są tembardziej potrzebne, albowiem zaczepki wyrostków przedstawiają wobec obcych w złem świetle działalność władz miejscowych;

2) zwrócić się do Policji państwowej, aby przestrzegano wydanych zarządzeń w sprawie ruchu jednokierunkowego na ulicach miasta.

Następnie przystąpiono do porządku dziennego.

Naczelnik Wydziału I st. Radca Mgtu Dr. Reiner referował następujące sprawy:

1) kupno gruntu w Dz. XII (Inż. Weber);

2) zamiana gruntu w Dz. XVIII (M. Ciaćma);

3) zezwolenie na sprzedaż parceli pofortecznej Nr. 19.

Następnie Naczelnik Budownictwa m. Oddz. B Inż. Kłeczek zreferował kilka spraw regulacyjno-budowlanych, a to:

1) sprzeciw p. Kowalczyka do rewizji linji budowlanej wschodniego narożnika ulicy Kujawskiej i Kazimierza Wielkiego w Dz. XV;

2) regulacja ulicy Pasterskiej w Dz. XIX;

3) plan zabudowania gruntów przy dawnej kolei okrężnej w Dz. XXII.

Po dyskusji wszystkie sprawy Sekcja uchwaliła.

Dnia 10 grudnia 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem p. Min. Prof. Dr. Kumanieckiego w obecności pp. Wiceprezydentów Ostrowskiego i Dr. Klimeckiego **posiedzenie połączonych Sekcyj II i III,** na którem uchwalono zreferowane przez Wiceprezydenta Dr. Landaua wnioski Prezydjum miasta dotyczące opłat wodociągowych w Krakowie i sprawy konwersji długów Gminy w Banku Gospodarstwa Krajowego.

Dnia 10 grudnia 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem Inż. K. Rollego w obecności Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego **posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej** Tymczasowej Rady miasta.

Na posiedzeniu tem Komisja zatwierdziła sposób urządzenia ulic na parcelowanych gruntach w Dz. XVI Łobzów, urządzenie wyspy u zbiegu ulic Lwowskiej i Salinarnej w Dz. XXII, jak również takiejże wyspy na skrzyżowaniu ulic Barskiej i Zduńskiej w Dz. XI, oraz budowę chodników w ulicach: Sienkiewicza, Kościelnej, Kalwaryjskiej, Kordeckiego, Przemyskiej i na Pl. Kossaka.

Następnie Komisja przyznała przedsiębiorcy dodatkową cenę za głębszy wykop ziemi przy budowie kanału w ul. Rymarskiej, oraz zatwierdziła oświetlenie ulic Mogilskiej i Przemyskiej i koszty szeregu połączeń kanałowych.

Dnia 18 grudnia 1931 r. odbyło się **posiedzenie Sekcji IX Rady miejskiej dla spraw sanitarnych** pod przewodnictwem Radcy m. Dr. Bolesława Korolewicza w obecności Wiceprezydenta miasta Dr. Klimeckiego.

Po załatwieniu kilku spraw aptekarskich Sekcja rozpatrywała stan zdrowotny w Miejskich Zakładach

opiekuńczych. Wkońcu Sekcja przeprowadziła dyskusję nad najracjonalniejszym sposobem zapewnienia pomocy leczniczej kobietom chorym wenerycznie.

———

Dnia 22 grudnia 1931 r. odbyło się w sali portretowej Ratusza krakowskiego pod przewodnictwem Rm. Inż. Drobniaka przy współudziale Wiceprezydenta Ostrowskiego **posiedzenie Sekcji I Rady miejskiej.**

Po zagajeniu obrad przez przewodniczącego przystąpiono do porządku dziennego.

Naczelnik Wydziału I st. Radca Mgtu Dr. Reiner zreferował następujące sprawy:

1) dodatkowa sprzedaż skrawka gruntu przy ulicy Ujejskiego p. Olgierdowi Niedziałkowskiemu;

2) wykreślenie ciężaru hipotecznego z realności Związku młodzieży rękodzielniczej i przemysłowej przy ul. Skarbowej;

3) Tomasz Będzikiewicz — zamiana skrawków gruntu w Dz. XV;

4) komasacja gruntów gminnych i Konwentu PP. Norbertanek na Małych Błoniach w Dz. XII.

Wszystkie wyżej wymienione Sprawy Sekcja uchwaliła bez zmian.

Na tem porządek dzienny wyczerpano i posiedzenie o godz. 7 wieczorem zakończono.

———

Dnia 29 grudnia 1931 r. o godz. 6 popołudniu odbyło się w biurach Zakładu czyszczenia miasta przy ul. Barskiej L. 12 pod przewodnictwem p. Inż. Wierzchowskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego **posiedzenie Komisji dla Zakładu czyszczenie miasta i Miejskiej Straży pożarnej.**

Na posiedzeniu tem Komisja załatwiła szereg spraw gospodarczych, dotyczących prowadzenia Zakładu, a w szczególności zatwierdziła następujące wnioski Magistratu:

1) zakupić do samochodów ciężarowych Zakładu czyszczenia miasta 29 sztuk opon wymiaru 38×7 marki krajowej „Stomil“ u firmy Elibor w Krakowie po cenie zł. 420 za sztukę czyli na łączną kwotę zł. 12.180, zaś 29 sztuk dętek wymiaru 38×7 marki Dunlop po zł. 51·50

5	„	opon	„	780×150	„	„	„	„	133·—
5	„	dętek	„	780×150	„	„	„	„	19·50
2	„	opon	„	29×5	„	„	„	„	105·—
2	„	dętek	„	29×5	„	„	„	„	14·50

czyli za łączną kwotę 2.495 zł. u firmy Dunlop Rubber Company, Oddział w Krakowie, jako najtańszej;

2) zakupić do samochodów Miejskiej Straży pożarnej u firmy Dunlop Rubber Company, Oddział w Krakowie, 4 opony marki Dunlop, wymiaru 835×135 po zł. 187·— i 14 sztuk dętek marki Dunlop, wymiaru 835×135 po zł. 25·— za sztukę, czyli za łączną kwotę zł. 1.098·—;

3) przyjąć do zatwierdzającej wiadomości sprawozdania z wydatków uskutecznionych z funduszu obrotowego Zakładu czyszczenia miasta w czasie od 1-go września do 30 listopada 1931 r. w łącznej kwocie zł. 36.007·89;

4) przyjąć do zatwierdzającej wiadomości preliminarze wydatków Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej na III kwartał 1931/32 oraz zamknięcia rachunkowe Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej za II kwartał 1931/32.

Na tem posiedzenie zakończono.

Nakładem Gminy m. Krakowa. — Odbito w Drukarni Związkowe w Krakowie, ul. Mikołajska 13, pod kier. Józefa Dziubanowskiego.